

ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಸಂಚಿಕೆ ೪೦ ಜೂನ್ ೨೦೨೨

KARNATAKA CULTURAL ORGANIZATION BRINDAVANA (KCOB) NJ, USA

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

— ಸುಮಧುರ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮಿಲನ ನಮ್ಮೀ ಬೃಂದಾವನ —

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ... ೩

ವ್ಯಾಯಾಮ ಆಯಾಮ.. ೧೯

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ... ೪

ಅಡಿಗರ ನುಡಿಗಳು...೨೧

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ... ೫

ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆ...೨೩

ಕಲಿಯಿರಿ ಕಲಿಸಿರಿ...೭

ಕಣ್ಣಿನ ಅಂದಕೆ... ೨೬

ಜೀವದುಸಿರು ಹುಸಿ ಗಾಳಿಯಾದಾಗ...೯

ಭಾವ ಲಹರಿ...೨೮

ಕಥಾ ಚಿಂತನ ಮಾಲಿಕೆ.-೨..೧೧

ರುಚಿ-ಅಭಿರುಚಿ... ೩೨

ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ... ೧೨

ಪುಟಾಣಿ-ಪ್ರಪಂಚ...೩೪

ನಮ್ಮ ಚಾರಣ..೧೪

ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕಣ್ಣು...೩೮

ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ.. ೧೭

ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು... ೪೪

ಮುಖಪುಟ ಚಿತ್ರ: ಬೇಸಿಗೆಯಲಿ ತಂಪಾಗಿರಲಿ ತನು-ಮನ (ಅಂತರ್ಜಾಲ)

ಮೇಲಿನ ಪುಟಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಲು, ಆಯಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ವಿಶೇಷ: ಅಂಕಣಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ,

"ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ" -

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿಯ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಲಿಂಕುಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಲು ಮರೆಯದಿರಿ

ಆತ್ಮೀಯ ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ ಓದುಗರಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ.

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಲವತ್ತನೆಯ ಬೃಂದಾವನವಾಣಿ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಓದಲು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಾಗತ!

ನಮ್ಮ ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಹುರುಪಿನಿಂದ ತಯ್ಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾರಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಗ್ರಾಜುಯೇಷನ್ ceremony ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ.

ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶೂಟಿಂಗ್ ಗಳಂಥ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜನ ಮಾನಸದ ಹೃದಯ ತಲ್ಲಣವಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇವೆಲ್ಲ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸೋಣ.

ಕೋವಿಡ್ ಕಿರುಕುಳ ಇನ್ನೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟೂ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಅಪೂರ್ವ ವಿನ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು, ಕವನಗಳು, ಚಿಣ್ಣರ ಕೈ-ಬರಹ, ಉಪಯುಕ್ತ ಪಾಕ ವಿಧಾನಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ, ಅನೇಕ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

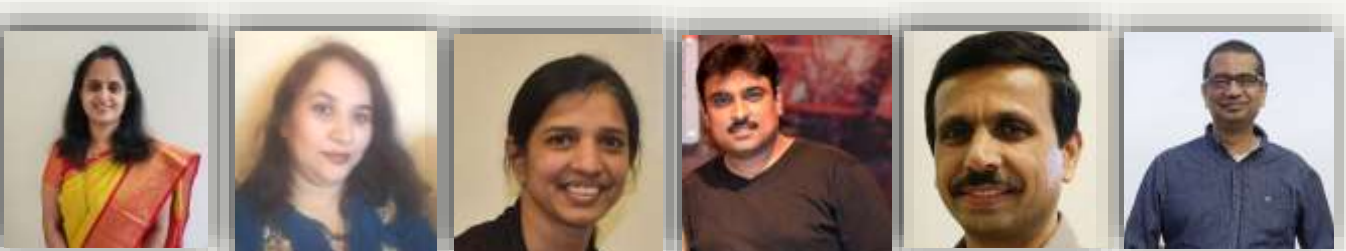
ಇದಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಅಂಕಣಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸರಣಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ, "ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ - ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ" ಯ ಯೂಟ್ಯೂಬಿನ ಕೊಂಡಿಗಳನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದ ಪದಗಳನ್ನು ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ, ಸೃಜನಶೀಲವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ!

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಬಾರಿಯೂ ನಮ್ಮ ಬೃಂದಾವನವಾಣಿಯನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಓದಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಮರೆಯದಿರಿ

ನಿಮ್ಮ,
ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ ಸಂಪಾದಕ ತಂಡ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಶಾಂತ್, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಲಾಲ್, ಜ್ಯೋತಿ ಚಂದ್ರ, ಸತ್ಯ, ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ, ವಿದ್ಯಾ ಮೂರ್ತಿ, ಶೈಲಾ ಪಾಟಂಕರ್, ಪ್ರಶಾಂತ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ! ನಾವು 2022 ಸಂವತ್ಸರದ ಅರ್ಧದಾರಿಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರಮಿಸಿರುವುದು ನಂಬಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ, 2022ರಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಜನಜೀವನವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮದಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿರುವ ಅದಾವುದೋ ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಈ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಹಂಗನ್ನು ತೊರೆದು, ಹಗಲಿರುಳಿನಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಯಾವ ಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಲಭುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರತಿನಿಮಿಷವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೆರವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.

ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ನನ್ನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭೇಟಿ ನನಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸಡಗರ, ಸಂಭ್ರಮ, ಚೈತನ್ಯಮಯ ಜನಜೀವನವು ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿಕರ ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜನರಿಂದ ಗಿಜಿಗುಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಜನಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದೇನೋ ಸಮಾಧಾನ, ನಮ್ಮದಿಯ ಅನುಭವ. ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಕಾಪಡಿಕೊಂಡು, ಸಮುದಾಯದ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಸ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಕಳಕಳಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಬೇಸಿಗೆ ದಿನಗಳಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಬೃಂದಾವನದ ಸದಸ್ಯರ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು "ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರ". ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಚಿಳಿಯಿಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುವ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಕರಾವಳಿಯ ಜನರು ಎದುರು ನೋಡುವುದು, ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಹವಾಮಾನ, ಹೊರಾಂಗಣ ವಿನೋದ, ಹೊರಾಂಗಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ನಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರವನ್ನು ಜುಲೈ 10ರಂದು ಡೊನಾಲ್ಡ್‌ಸನ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ದಿನವಿಡೀ ವಿನೋದ, ಆಟಗಳು, ವಿಧವಿಧವಾದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸವಿಯಲು, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲು, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ಬಹಳ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸ್ವಯಂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಾಗಿ ಸೈನ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿ, ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಬೃಂದಾವನ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಸೈನ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇನ್ನೂ ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸೈನ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಪ್ರತಿ ವಾರ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ಅನೇಕ ಮನಮೋಹಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾವನ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಟ್ರೆಕ್ಸಿಂಗ್, ಹೈಕಿಂಗ್, ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ದೊರೆತ ಅತ್ಯಂತ ಉಲ್ಲಾಸದ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಮುಂಜಾನೆಯ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಸೂರ್ಯ, ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಮೊದಲಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈ ಚಾರಣವನ್ನು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ವಿನೋದಮಯವಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ "ಫಿಟ್-ಬೃಂದಾವನ" ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿ, ಬೃಂದಾವನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರಿಸುವ ಆಶಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಕ್ಲಬ್ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಬೃಂದಾವನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಯುವ ಬೃಂದಾವನಿಗಳಿಗೆ, "**ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಸೇವಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು**" ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲು ನಾನು ಉತ್ಸುಕಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಡಿಕ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಾಗಲು ಸೈನ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಚಾರಿಟಿ, ಸಮುದಾಯದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಬೆಂಬಲಿಸುವ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ, ಬೆಂಬಲ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನೀವು ನೀಡುವಿರೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಕೂಡ.

ಈ ಕೋವಿಡ್ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದೆ. ಉಣಲು, ಉಡಲು ಇಲ್ಲದವರು ಅದಷ್ಟು ಮಂದಿಯೋ!! ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ಸಮುದಾಯದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗೋಣ.

ಜುಲೈ 10ರಂದು "ಬೃಂದಾವನ ವನವಿಹಾರದಲ್ಲಿ" ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನನ್ನ ಇಡೀ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಗೌರವ!

ಶ್ರೀ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಭಟ್ ಉಳಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೃಂದಾವನ, ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಾವೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ನಮ್ಮ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಲೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುವ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಅನೇಕ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ.

ಬಹುಶಃ ಗುರು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಎಡವುತ್ತೇವೆ. ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಅವರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಪತ್ತು, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಹಿರಿತನ, ವಯಸ್ಸು, ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆ ಈ ಐದು ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯತೆ ಗುರುತಿಸಿದೆ. "ವಿತ್ತಂ ಬಂಧುಃ ವಯಃ ಕರ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಚೈವ ತು ಪಂಚಮೀ ಏತಾನಿ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನಾನಿ ಗರೀಯೋ ಹಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರಂ"

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವ ಮನ್ನಣೆ ಸರ್ವವಿದಿತ ಮತ್ತು ಅಬಾಧಿತ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವ್ಯಯಿಸಿ "ಬಿಸಿನೆಸ್" ಸೀಟು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದವರನ್ನು ರೈಲು, ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕರೆದು ಕೂರಿಸುವುದನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೂ ಸಂಬಂಧ, ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವುದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯೆಗಿಂತೂ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಗೌರವ. "ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ" .

ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾದರೂ ಅವರ ಕಾಲಿಗರೆಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲೂ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಲ್ಯೂಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಬಂದಾಗ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು "ಸರ್" , "ಮೇಡಂ" ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಾಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು.

ನಯ, ವಿನಯ, ಗೌರವಾದಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಕಲಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ . ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವಂತೆ ಹೆದರಿಸಿ, ಆಮಿಷತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಸಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕಾರವಂತ ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡವರ ಜೀವನಕ್ರಮ, ಮಾತುಕತೆ, ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೇ ನಾವು ಬದುಕಬೇಕು.

ಮನೆಯೇ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾಲಶಾಲೆ. ಸಹಜ ಜೀವನವೇ ಪಾಠ. ಅಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಾಠಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಹಿರಿಯರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳೇ ಅಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಸದಾಚಾರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಾವಂತ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಬೇರೆಯವರೂ ಕಂಡು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರ್ಶ ಜೀವನಕ್ರಮವನ್ನು ಇತರರೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಚರಣೆಯು

ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅತಿಯಾದ ಮಮತೆ, ವಿಪರೀತವಾದ ಸಲುಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರದ ಕಡೆಗಿನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗಲೇ ನಾವು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಅಗೌರವ, ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ನೋವಿನ ಅನುಭವವಾಗಬಹುದು!

ಹಿರಿಯರು ಕಂಡಾಗ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು, ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕದಿರುವುದು, ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಅಗೌರವ ತೋರದಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮರ, ಮಂದಿರ, ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ತೀರ್ಥ, ಆರತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿನಿಯೋಗವೂ ಅದೇ ರೀತಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮೊದಲು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳು ಎನ್ನುವ ವಿನಾಯಿತಿ ಒಂದಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಎಡಗೈಯ್ಯನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನೀನಿನ್ನು ಬಲಗೈಯ್ಯನ್ನೇ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ತತ್ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವಾಗಲು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.

ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಗೌರವ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತಸಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಂತುಷ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಧನಾತ್ಮಕ ತರಂಗಗಳು ನಮಗೆ ಆಯುಷ್ಯ,

ವಿದ್ಯೆ , ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಸ್ವೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. "ಚಿತ್ತಾರಿ ತಸ್ಯ ವರ್ಧಂತೇ ಆಯುರ್ವಿದ್ಯಾ ಯಶೋ ಬಲಂ"

ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದಂತೆ ಕಿರಿಯರನ್ನೂ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಬಯ್ಯಬಾರದು. ಯಾವುದೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಹೋಲಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಂದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟವರ. ಬಂಗಾರ.

ಚಿನ್ನವೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿತಂತೆ ! ನಾನು ಬಂಗಾರ. ಯಾವತ್ತೂ ಸಂತಸದಿಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿಗಿಟ್ಟರೂ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದಾಗಿನ ನೋವನ್ನೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನೇ ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಹೊಳಪನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೆ? ಎಂದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂತಸದಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ವರ್ತನೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಸರ ತರಿಸುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಲ್ಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೋಲಿಸುವಿರಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಿರಲ್ಲ? ಆಗ ನನಗೆ ಅತೀವ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಅಹಂ ಸ್ವರ್ಣಂ ನ ಮೇ ದುಃಖಂ ಅಗ್ನಿದಾಹೇ ನ ತಾಡನೇ ಏತತ್ತು ಮೇ ಮಹದ್ದುಃಖಂ ಗುಂಜಯಾ ತೋಲಯಂತಿ ಮಾಂ"

ಬಹುಶಃ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದು.

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ - ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ಧನ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಸೃಜನಶೀಲ ಅಧ್ಯಯನ - ಅಧ್ಯಾಪನ

ರೋಹಿಣಿ ಮಹೇಶ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಬಂಗಾರ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿ..? ಮಾತು ಬಂಗಾರವಾಗುವ

ಪರಿಯನ್ನು ಡಾ.ಗುರುರಾಜ ಕರಜಗಿಯವರು ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆದ ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಎನಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಂತಹದೊಂದು ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು .

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸೋಣ ಶಾಲೆಯ ತಂಡ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪೋಷಕರಿಗಾಗಿ "ಸೃಜನಶೀಲ ಅಧ್ಯಯನ ಅಧ್ಯಾಪನ" ಎಂಬ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆನ್ಲೈನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತು. ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮಾ ಮೂರ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸೊಗಸಾದ ಸ್ವಾಗತಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಡಾ.ಗುರುರಾಜ ಕರಜಗಿಯವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು . ಮುಂದಿನ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಕ್ಷರಣ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸಿದರು.

ವಸಂತೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದ ನಂತರ ದೊಡ್ಡವರು, ಮಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಡಾ. ಕರಜಗಿಯವರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ . ಪುಟಾಣಿ ಕೌಸ್ತುಬ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ, ಡಾ.ಕರಜಗಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಪೌರಾಣಿಕ ಕತೆಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು . ಅವನ ಮಾತಿನ್ನೇ ಅವನಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಡಾ.ಕರಜಗಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಬೆಳೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಯಾಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಅದು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳು ದೊಡ್ಡವರ ಮಾತಿಗಿಂತ ಅವರ ನಡೆ ನುಡಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಡಾ. ಕರಜಗಿಯವರ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಮಾತುಗಳು ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳುವ ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಅನುಭವದ ಕತೆಗಳು ಎಂತವರನ್ನಾದರೂ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪುವ ಸರಳ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಶಾ ಕಿರಣ ಮೂಡಿತು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪೇ ಇಲ್ಲ .. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಪಿಡಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ ಎಂದು ಎಣಿಸದ ಪೋಷಕರೇ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಗು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರದಿದ್ದರೆ, ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದರೆ ಅದು ಮಗುವಿನ ಸೋಲಾಗಿರದೆ, ಮಗುವನ್ನು ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ/ಪೋಷಕರ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾ ತಲುಪಬಹುದು, ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆಲ್ಲಾ ಹುರಿದುಂಬಿಸಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೆರಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು

ತಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುಧೀರ್ಘ ಅನುಭವವನ್ನು ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟರು. ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳು ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸರಳವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯೆಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ರೋಹಿಣಿ ಮುಂದುವರೆದರೂ, ಯಾರಿಗೂ ಏಳುವ ಮನಸ್ಸೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವಾರದ ಮಧ್ಯೆ ಮಹೇಶ್ ಅವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸೋಣ ನಡೆದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೋಷಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂಡದ ನಿರ್ದೇಶಕಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ. ಅರ್ಚನಾ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು ಇದನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದರು. ಮಕ್ಕಳು,

ತಾವು ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು? ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಹೇಗೆ ? ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ರಸಮಯವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಡಾ.ಕರಜಗಿ ಯವರು, ಸಾವಕಾಶದಿಂದ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು.

ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬೃಂದಾವನದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದು ವರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರೆಲ್ಲರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಡಾ.ಕರಜಗಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರೆ, ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದವರು , ಈಗಲಾದರೂ ಇವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದವಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು.ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ. ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ಸಹ ಇದರ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗುರು ಡಾ.ಕರಜಗಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ವಿನಿ ಮಹಿಮೆಯೇ ಅಂತದ್ದಲ್ಲವೇ..? ಅಮೃತವನ್ನು ಇನ್ನೂಬೇಕು ಮತ್ತೂಬೇಕು ಎನ್ನುವವರೇ ಹೊರತು, ಸಾಕೆನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆಯೇ..?

ಬೃಂದ್ಯ ಸರಣಿ

ಡಾ. ಗುರುರಾಜ್ ಕರಜಗಿಯವರ "ಗುರು-ಜ್ಞಾನ ಲಹರಿ" ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಲು, ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ

ಅಧ್ಯಾಯ-1: ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ

ಅನುವಾದ: ದಾಶರಥಿ ಘಟ್ಟು

ಮೂಲ: ಪಾಲ್ ಕಲಾನಿಧಿ (When Breath Becomes Air)

ಹೀಗೆ

ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದವು. ನಾನು ಕೆರಿಯರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವಿಕ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಜರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪದವಿ ಮುಗಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದೆ. "ಮಾನವನ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ?" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗುರಿಯಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಮಿದುಳಿನ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ, ನ್ಯೂರೋಸೈನ್ಸ್ ಆ ಮಿದುಳಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈಗಲೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ದೃಢ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಲ್ಲವಾದರೂ, ಮಾನವನು ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಟಿ ಎನ್ ಎಲಿಯಟ್ ನ "ದಿ ವೆಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್" ಕೃತಿ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥಹೀನತೆ, ಒಂಟಿತನ, ಮತ್ತು ಮಾನವರ ನಡುವಿನ ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗಹನವಾಗಿ ಅನುರಣಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲಿಯಟ್ ತನ್ನ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ರೂಪಕಗಳು, ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲೂ ನುಸುಳಿರುವುದು ನನಗೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಉಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ಬರಹಗಾರರೂ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಹನವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನರಳಿಕೆಗಳು ಬೇರೆಯವರ ನೋವಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂವೇದಕರಿಗನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಬೋಕಾಫ್ ಗೆ ಆಗುವ ಅರಿವು. ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕುಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾನಾಡ್ ಗೆ ಅನುಭವವಾಗುವ ಸಂವೇದನೆ... ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇರೆಯವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಾಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ವಿಶ್ಲೇಷಾತ್ಮಕ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಬದುಕಿನ ಗೊಂದಲ, ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಗುರುತ್ವಗಳ ಮಾಂಸವಿಲ್ಲದೆ, ಒಣ ಎಲುಬಿನಂತೆ ಬರಡಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಇಡೀ ಕಾಲೇಜು ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಮಾನವನ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥದ ಬಗೆಗಿನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಮತ ಸಂಬಂಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಬದುಕಿಗೆ ಅರ್ಥ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ನನ್ನ ಹಂಬಲದ ನಡುವೆ ತಿಕ್ಕಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದ ಬದುಕು ಬದುಕಲು ಅರ್ಹವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬದುಕದೇ ಇದ್ದ ಬದುಕನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದೆ: ಮೊದಲನೆಯದು, ಅಟ್ಟಾಂಟಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಯೇರ್ಕೀಸ್ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ನ್, ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು, ಸಿಯೆರಾ ಕ್ಯಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಸಿಯೆರಾ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಸ್ಪ್ಲಾನ್ಪೋರ್ಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಲಮೈಗಳ ರಜಾ ದಿನಗಳ

ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣ. ಎಲ್ಲೊರಡೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯದ 'ಫಾಲನ್ ಲೀಫ್ ಲೇಕ್' ನ ಸ್ವಟಿಕ ಸ್ವಚ್ಛ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಇದೆ. ಕ್ಯಾಂಪ್ ಬಗೆಗಿನ ಬರಹ "ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಚೇತೋಹಾರಿ ಬೇಸಿಗೆ"ಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಚ್ಚರಿಗೆ, ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಕ್ಯಾಂಪಿನಿಂದ ಬಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪತ್ರದಿಂದಲಂತೂ ನಾನು ಪೂರಿಯಂತೆ ಉಬ್ಬಿ ಹೋದೆ. ನಾನು ಆಗಷ್ಟೇ ಮಕಾಕ ಕೋತಿಗಳ ಬದುಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಓನಾಮ ಬರೆಯತೊಡಗಿತು ಎಂದು ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆರಂಭಿಕ ರೂಪವನ್ನು ರಚಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಯೇರ್ಕೀಸ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆ" ಎಂಬುದರ ಸಹಜ ಮೂಲ ಏನಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆತುರನಾಗಿದ್ದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ನಾನು ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯ ಆಶಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಅಡಿಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪತ್ರ ಕಳಿಸಿದ ನಂತರ, ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೆರಿಯರ್ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದ ಬಯಾಲಜಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬರಲು ಅವರ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಅವರ ಕೋಣೆಯ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ, ಎಂದಿನಂತೆ ಅವರು ಯಾವುದೋ ವಿಜ್ಞಾನದ ಜರ್ನಲ್ ಒಳಗೆ ತಲೆ ಹುದುಗಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರೊಬ್ಬ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ, ಸ್ನೇಹಪರ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಡಿಗಿ ಇಂಟರ್ನ್ ಆಗಿ ಹೋಗುವ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಬೇರೆಯದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಸೋಡಾ ಗ್ಲಾಸಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉಬ್ಬಿ ಹೊರಬಂದವು; ಇಡೀ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಬಾಯಿಂದ ಉಗುಳು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ, "ಏನು? ನೀನು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತೀಯೋ, ಅಥವಾ ದೋಸೆ ಹುಯ್ಯುವ ಅಡಿಗಿಯವನಾಗುತ್ತೀಯೋ?" ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದರು. ನಾನು ಏನೂ ಮಾತಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

ನನ್ನ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾನು ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಕಡಿದಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ಬದುಕಿನ ತಪ್ಪು ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟೆನೇನೋ ಎಂಬ ಅಳುಕು ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಭಾವನೆ ನಾನು ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಆವಿಯಂತೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಆಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕ್ಯಾಂಪ್, ಯೌವನದ ಮನೋಹರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ನನಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿತು-ಸುಂದರ ಸರೋವರಗಳು, ಧೀಮಂತ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಜನ; ದಟ್ಟ ಅನುಭವ, ಕ್ಯಾಂಪರ್ಸ್ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂವಾದ ಮತ್ತು ಗೆಳೆತನಗಳ ಸಂಪತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ್ಣನೀಯ. ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ

ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ, ಹೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಚಾರಣ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಅಪರಾತ್ರಿ ೨ ಗಂಟೆಗೆ ಚಾರಣ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಮೀಪವಿದ್ದ ಮೌಂಟ್ ಟಲಾಕ್ ಶಿಖರಾಗ್ರವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ನೀರವ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನ ವಿಶಾಲ

ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದ ತಾರೆಗಳು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೦೦೦೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಶಿಖರಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ, ರಾಚುವ ಹಿಮ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸ್ಲೀಪಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಮುದುರಿಕೊಂಡು, ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಸೂರ್ಯನ ಬರವಿಕೆಯ ಸೂಚನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ರವಿಯ ಬಂಗಾರದ ಕಿರಣಗಳು ಶಿಖರಾಗ್ರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ದಿನ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ, ಹೊಳೆಯುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂಕಾಗಿಸಿ, ಆಗಸದಿಂದ ಅವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸುವ ಮಂದಿಯ ಕಾರುಗಳು, ದೂರದ ಲೇಕ್ ಟಾಹೋ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ, ಆಗಸದ ಇನ್ನರ್ಥ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ತುಂಬಿ, ತಾರೆಗಳು

ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಪಡುವಣದಲ್ಲಿ ದಿನಕರನ ಕಿರಣಗಳು ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪಡುವಣದಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನೇ ಕೊಡದೆ, ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳ ನಡುವೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅನುಭವಿಸುವ ಈ ಬೆರಿಗಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ದಾರ್ಶನಿಕನೂ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದ "Let there be Light!" "ಈಗ ಬೆಳಕಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ!" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಇದೇ ಇರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಅಮೋಘ ಘಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ, ಧೀಮಂತ ಪರ್ವತ, ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅನಂತ ವಿಶ್ವದ ಅಗಾಧತೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಧೂಳಿಗೂ ಸಮವಲ್ಲದ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮೆರಡೂ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ನಾವು, ಈ ಭವ್ಯತೆಯ ನಡುವೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಿಯೆರಾ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಈ ಬೇಸಿಗೆ, ಬೇರೆ ಕ್ಯಾಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ, ಬದುಕಿಗೊಂದು ಅರ್ಥ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಚಾರಣ ಮಾಡದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಡೈನಿಂಗ್ ರೂಮಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿ, ವಿಸ್ಕಿ ಹೀರುತ್ತಾ, ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮೋ ಜೊತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹರೆಯೋತ್ತರ ದಿನಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮೋ ಸ್ಪ್ಯಾನ್ಫೋರ್ಡ್ ಅಲಮ್ನಿ, ಅವನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ PhD ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಬ್ರೇಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ನಂತರದ ವರ್ಷ ಅವನು PhD ಮಾಡಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಆದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಿತ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ನಮ್ಮ ಒಡನಾಟದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕೆಳಗಿನ ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ:

"ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ, ನನಗೇನು ಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಂಪಿನ ಸಲಹೆಗಾರರು ಒಂದು ಚಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ....ನನ್ನ ದೇಹದ ಬೂದಿ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದು, ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಉಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಲಿ. ನನ್ನ ಎಲುಬುಗಳು ರಾಶಿ ಬಿದ್ದ ಒಣ ರೆಂಬೆಗಳ ಜೊತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಲಿ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮರಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಹೋಗಲಿ... ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ವಿವೇಕದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಹಿರಿಯರ ವಿವೇಕದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂಚರಿಸಿರುವ ಅನುಭವಗಳು ಬದುಕಿನ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಸವೆದುಹೋಗುವ ಒಂದು ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆ, ಒಂದು ಪರ್ವ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅರಿವು ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ."

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ಗಣಪತಿಯ ಜಾಣ್ಮೆ"- ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ

ಪರಿಮಳಾ ಕೌಜಲಗಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ. ಅವನ ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ

ಕೊರತೆ ಎಂಬ ಪದವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪದ್ಧರಿತ ರಾಜ್ಯ, ಬಲಿಷ್ಠ ಸೈನ್ಯ, ತುಂಬಿದ ಬೊಕ್ಕಸ, ಸಮರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ನಂಬಿರುವ ಪ್ರಜಾವರ್ಗ, ಸದಾ ರಾಜನ ಹಿತವನ್ನೇ ಬಯಸುವ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು, ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿ, ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು, ಮಮತೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರು, ಅಪಾರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಬಂಧುವರ್ಗ, ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತರು ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಷ್ಟು ಸುಖ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಆತ ನಂಬಿದ್ದ.

ಒಂದು ಬೇಸಿಗೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಾಜ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಕೂಗುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ "ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಓಂ ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ". ರಾಜನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಎಂದರೇನು ಇರಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತೆಂದು ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ.

ಸಾಧು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದ, "ರಾಜ, ಈ ಸಂಸಾರ ಎಂಬುದು ನೀರ ಮೇಲೆ ಗುಳ್ಳೆಯಂತೆ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಯೂ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಹೊಣೆ. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಪಾಲುದಾರರಾಗಲಾರರು. ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು ಚಿಲಿ-ಚಿಲಿಗುಟ್ಟುತ್ತ ಕುಳಿತು ನಂತರ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹಾರಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೋ" ಹೀಗೇ ಸಾಗಿತ್ತು ಸಾಧುವಿನ ಮಾತು.

ಆದರೆ ಸುಖದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಾಧುವಿನ ಮಾತುಗಳು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಸಾಧುವೇ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ನೋಡು ಈ ನನ್ನ ಅಪಾರ ಬಂಧುಗಳನ್ನು, ನನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ತೆರಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಎಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು" ಎಂದು ರಾಜ ನುಡಿದ. ಆದರೆ ಸಾಧು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದ. ಕೊನೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲೇ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಥ ಕಟ್ಟಿದರು. ಪಂಥದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಸೋತರೆ ಸಾಧುವಿನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಬೇಕು. ಸಾಧು ಸೋತರೆ ಕೊನೇ ವರೆಗೆ ರಾಜನ ಉಳಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧು ರಾಜನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಏನೋ ಉಸುರಿದ. ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೊರಟುನಿಂತ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಜ ಎಂದಿನಂತೆ ಎಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಸಾಧ್ಯ

ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನಿಂದ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜವೈದ್ಯರು ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಔಷಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರು. ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿರಲಿ, ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಸಂದೇಶ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ರಾಜನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಯಿತು.

ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಸಂತಸದ ಗೂಡಾಗಿದ್ದ ಅರಮನೆ ದುಃಖದ ಬೀಡಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತ ಅರಮನೆ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬಂದ ಸಾಧು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ರಾಜನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಾಧು ಹೇಳಿದ "ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉಪಾಯವಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಜೋಳಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಲ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತ ಹೇಳಿದ "ಯಾರು ಈ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ರಾಜನ ನೋವು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ ತಕ್ಷಣ ಗುಣಮುಖನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ, ಸಮಯ ಬಹಳವಿಲ್ಲ".

ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧು ರಾಜನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ತನ್ನ ವೃದ್ಧ ಗಂಡನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಗನನ್ನೇ ಬದುಕಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದುಬಿಟ್ಟಳು! ನಂತರ ಸಾಧು ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ, ಹೇಗಾದರೂ ರಾಜನನ್ನೇ ಬದುಕಿಸಿ ಎಂದಳು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಅಪಾರ ಬಂಧುವರ್ಗ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕರಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸಾಧು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ "ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೀರಾ?" ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಸಾಧು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ, "ಏಳು ರಾಜ, ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ" ಎಂದು. ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಒಂದು ನಾಟಕದಿಂದ ಇಡೀ ಜೀವನ ಪಾರ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತು!

ಈ ಕಥೆಯ ರಾಜ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನಂತೆ ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಾಪಾರ, ವ್ಯಾಮೋಹಗಳಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿ, ಇದೇ ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗಿರುವ ಈ ದೇಹವಾಗಲೀ, ಜನ್ಮವಾಗಲೀ ಯಾವುದೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳು ಆಗಿಹೋಗಿವೆಯೋ, ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳಿವೆಯೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆನಂದಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಆದರೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶಾತ್ ಕರ್ಮಲೇಪ ಉಂಟಾಗಿ, ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ನಾನಾಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೀವಿಯ ಮೂಲಧ್ಯೇಯ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಅವಿಭಾವ ಹಾಗೂ ಅನಂತ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿಯುವುದು. ಈ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಬಂದಾಗಲೇ.

ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್

ಗೀತಾ ಭಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೊನ್ನೆ ಉರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮದ್ಯೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜ ಬೇಜಾರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಮದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಈಗಲ್ಲ ಈ ಒಂದೇ ದಿನದ ಮದ್ಯೆ ಹೇಳೋದು, ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನೋದು ಅವರ ಬೇಜಾರಿಗೆ ಕಾರಣ ಆಗಿತ್ತು.

ಈ ನಮ್ಮ ಹವ್ಯಕ ಮದ್ಯೆನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತರದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ. ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು "ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪಿಸೋ" ಶಾಸ್ತ್ರ.ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡೋವಾಗ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ಟೈಮ್ (ಎಮೋಷನಲಿ) ಆಗಿರ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆ ಟೈಮ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳೋ ಹಾಡುಗಳಾಗಲಿ, ಪುರೋಹಿತರು ಆಡೋ ಮಾತುಗಳಾಗಲಿ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರ್ತೆ ಇತ್ತು ಅಂದ್ರೆ, ಹುಡುಗಿ ಮನೆಯವರು ಹೋಗ್ಲಿ, ಹುಡುಗನ ಮನೆಯವರು ಕೂಡ ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅದೊಂತರ ಈ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಂದವ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯೋ ಸಮಯ ಆಗಿರ್ತಾ ಇತ್ತು! ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿದ ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮಂದಿರು, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ-ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರು, ಸಣ್ಣಜ್ಜ, ದೊಡ್ಡಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿಯಂದಿರು, ಸೋದರ ಮಾವ, ಅತ್ತೆಯಂದಿರು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಕೈಯನ್ನ ಅಳಿಯನ ಕೈನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಇನ್ನಮೇಲೆ ಇವಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನದು ಅಂತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು

ಎಷ್ಟು ಚೆಂದವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಾಲ ಅದಾಗಿತ್ತು . ಇವತ್ತಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು "ಸಣ್ಣ" ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಷ್ಟೆ! ಈಗ ಮದುವೆ ಅನ್ನೋ ದೊಡ್ಡ "ಶಾಸ್ತ್ರ" ಮುಗಿದ್ರೆ ಆಯಿತು. ಈಗ ಮದುಮಗ, ಮದುಮಗಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರೋ ಬಟ್ಟೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರದವರು ಹೇಗೆ ರೆಡಿ ಆಗಿದ್ದು, ಉಟದಲ್ಲಿ ವೆರೈಟಿಸ್ ಏನಿತ್ತು, ಮದುವೆ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಯಾರಿದ್ದು ಅನ್ನೋದೇ ಮುಖ್ಯ ಆಗೋಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಅದೆಷ್ಟು ಅರ್ಜೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗಿರ್ತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ, ಕೆಲವರು ಮದುಮಗ, ಮದುಮಗಳ ಮುಖ ಕೂಡ ನೋಡಿರೋಲ್ಲ!

ಇದೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು, ಈವಾಗೆಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಿ - ವೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಫೋಟೋ ಶೂಟ್ ಅಂತ ಎಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾರಲ್ಲ, ಅದ್ರ ಬದಲು ಯಾಕೆ ಪೋಸ್ಟ್ - ವೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಶೂಟ್ (ಮದುವೆ ಆದ್ಮೇಲೆಂದು) ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು ಅಂತ. ಈಗಿನವರ ಪ್ರಿ - ವೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಫೋಟೋ ಶೂಟ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಜನರೇಶನ್ ಹನಿಮೂನ್ ಫೋಟೋಸ್ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಅದೇ ಪೋಸ್ಟ್ ವೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಶೂಟ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಮದುವೆ ಆದ ಮೇಲಿನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಫೋಟೋ ಶೂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರನೂ ಉಳಿಯುತ್ತೆ ಹಾಗೆ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ಸ್ ಕೂಡ ವೆರೈಟಿ ಫೋಟೋಸ್ ತೆಗೆಬಹುದು. ಮದುಮಕ್ಕಳಿಗೂ

ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೋಟೋಸ್ ತೋರಿಸಿ, ನೋಡು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಮದುವೆ ಹೇಗೆ ಇರ್ತೆ ಇತ್ತು ಅಂತ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಬಹುದು!

ಈ ಮದುವೆ ಮರುದಿನ ಮಾಡಿಸೋ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಲ್ವ... ಕಾಯಿ ತುರಿಸೋದು, ತರಕಾರಿ ಕಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಡು, ಅಕ್ಕಿ ತೊಳಿಸೋದು, ಅರಶಿನ ಎಣ್ಣೆ, ಓಕಳಿ ಆಡಿಸೋದು, ಉಂಗುರ ಹುಡುಕೋದು ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಚಂದ ಚಂದದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಫೋಟೋಗಳನ್ನ ನೀವು ಯಾವಾಗಬೇಕಾದ್ರೆ ತೆಗೆಸ್ಕೊಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಫೋಟೋಸ್ ಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದೇ ಟೈಮ್. ಅದನ್ನ ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡಿ. ಒಂದು ಸಲ ಇಮ್ಮಾಜಿನ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ...ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಅರಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ನಗತಾ ಇರೋ ಆ ಕ್ಲೋಸ್ ಅಪ್ ಫೋಟೋ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅರಿಶಿನ ಹಚ್ಚಬೇಕಿದ್ರೆ ಇವಳು ಅವನ

ಪಂಚೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು "ನಿನ್ನ ಪಂಚೆ ನನ್ನ ಕೈನಲ್ಲಿ" ಅಂತ ತೋರಿಸ್ತೀರೋ ಆ ತುಂಟ ನಗೆಯ ಫೋಟೋ....ಓಕಳಿ ಆದ್ರಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ನಗತಾ ಇರೋ ಫೋಟೋ.....ಗಂಡ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಿಂದಿ ಇಡಿಸೋ ಫೋಟೋ (ಇದು ನಾನು ಸೇರಿಸಿರೋ ಶಾಸ್ತ್ರ) ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ..... ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೇ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ!

ಎದ್ದೊಂಡು ಬಿದ್ದೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಕೊಂಡ್ ಇರೋ ನೆಂಟರನ್ನ ಬದಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಅವರ ಕಾಲು ತುಳಿದು, ಅವರ ಹತ್ರ ಬೈಸೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ, ಅದೇನು ಅಷ್ಟು ಈಸಿ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರೆ...ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳತಾ ಇರೋದು ... ಪ್ರಿ - ವೆಡಿಂಗ್ ಶೂಟ್ ಗೆ ಕೊಡೋದನ್ನ ಫೋನ್ನ್ ವೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಮನೆ ಮಂದಿಯವರ ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ

ಈ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮದುವೆ ನೆಕ್ಸ್ತ್ ಡೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಆರಾಮಾಗಿ ಮನೆಮಂದಿ ಎಲ್ಲ ಸೇರ್ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುತ್ತೆ ಅಲ್ಪ.... ವಿಥ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್

ನಿಮ್ಮ "ಫೋಟೋ ಗ್ಯಾಲರಿ "ಇನ್ನ ಕಲರ್ ಫುಲ್ ಆಗಿ ನಿಮ್ಮವರೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ .

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ಸ್ ಬುಕ್ ಮಾಡೋದು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಅಂದ್ರೆ?? ಮತ್ತೆ ನಾವು ಇರೋದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನ ತೋರ್ಪೋಕು ಅಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನೇನಾ?? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿರೋ ಕ್ಯಾಮರಾ ತಗೋಬೇಕು, ಯಾವ ಆಂಗಲ್ನಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರೋದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತೀರಾ ಅಂತ ನೋಡ್ಕೊಂಡು

ಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಚಾರಗಳು ಕಡಿಮೆ ಆಗ್ತಾ ಇರೋ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮದು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತೆ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ಸ್ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಮತ್ತೆ ಆ ದಿನಗಳನ್ನ ಮರುಕಳಿಸೋ ತರ ಮಾಡೋದು ಏನೂ ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತೆ . ನಾವು ಮಾಡೋ ಖರ್ಚು ಬರೀ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ನಮ್ಮ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೂ ತಲುಪಿಸೋ ತರ ಇದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಚಂದ ಅಲ್ಪ....

ಬೃಂಹ್ಮ್ಯ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ಲಂಕಾ ದಹನ" - ಯುಯ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾವನ

ಭಾಸ್ಕರ್ ತೈಲಿಗೇರಿ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಈ ಹಸಿರು ಸಿರಿಯಲಿ ಮನಸು ಮೆರೆಯಲಿ ನವಿಲೇ

ನಿನ್ನಾಂಗೈಯ ಕುಣಿವೆ, ನಿನ್ನಂತೆಯೆ ನಲಿವೆ
ನವಿಲೇ, ನವಿಲೆ

ಹರಿಯುವ ನದಿಯಲಿ ಈಜಾಡಿ

ಹೂಬನದಲಿ ನಲಿಯುತ ಓಲಾಡಿ

ಚೆಲುವಿನ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದಳು

ಈ ಗಂಧದ ಗುಡಿಯಲಿ ನೆಲೆಸಿದಳು

ಇದು ಯಾರ ತಪಸಿನ ಫಲವೋ

ಈ ಕಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೋ

ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಬೇರೂರಿ, ಗಗನಕ್ಕೆ ಕೈ ಎತ್ತಿ

ಹೂವಿಡುವ ಗಿಡ ಮರಕೆ, ವಾಸ್ತುವೆಲ್ಲ

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಬೆಳಕು ಹರಿದು

ಜಗವೆಲ್ಲಾ ತೊಯ್ಯಿ, ದೇವನು ಜಗವೆಲ್ಲಾ ತೊಯ್ಯಿ

ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೂಗಳ ಒಳಗೆ

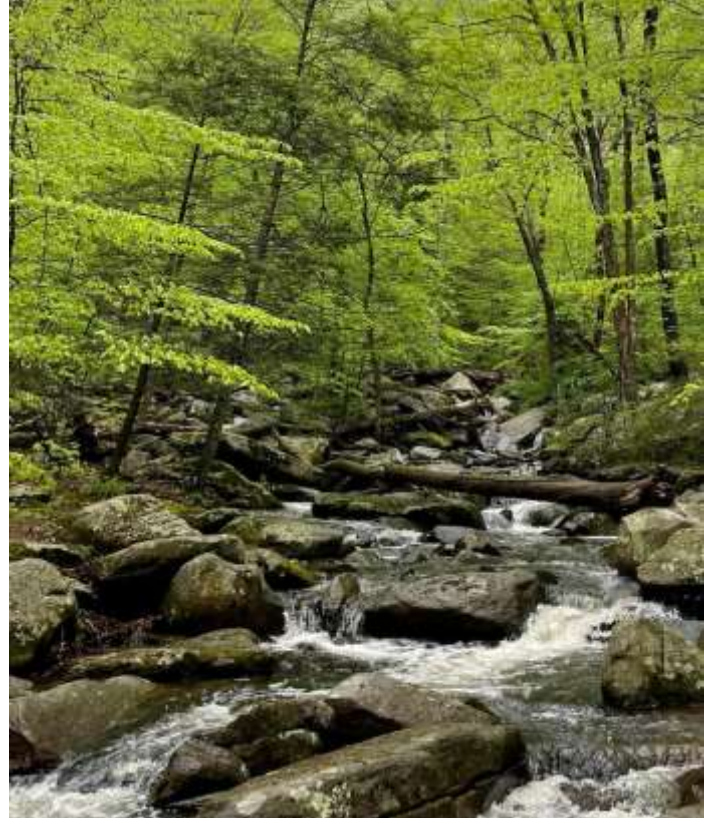
ಅಮೃತದ ಬಿಂದು, ಕಂಡವು ಅಮೃತದ ಬಿಂದು

ಏನು ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ "ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾವನ" ಅಂತ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು
ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಾ?

ನೀವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹೈಕಿಂಗ್ ಗೆ ಬನ್ನಿ. ನೀವು ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ,
ನಿಸರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ, ಹಸಿರಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಗಿಡ ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಬೆಳಗಿನ ಬಗ್ಗೆ
ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಗುನುಗುತ್ತಾ ಇರ್ತೀರ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರಗತಿ ಸಮಿತಿಯವರು "ಪ್ರಕೃತಿ
ಬೃಂದಾವನ ಕ್ಲಬ್" ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಆಸಕ್ತಿ
ತೋರಿಸಿ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಒಂದು ಗೂಗಲ್ ಫಾರಂ
ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಹಸಿರು ವನಗಳ ಸ್ವಚ್ಛಂದ
ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸೋದಕ್ಕೆ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ (ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ
ಕಲರವನೂ) ಕೇಳೋದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಇಷ್ಟ ಇರೋಲ್ಲ ಹೇಳಿ. ದೇಹಕ್ಕೆ
ವ್ಯಾಯಾಮ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸ... ಹಾಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಹರಟುವ
ಅವಕಾಶ.

ಈ ಕ್ಲಬ್ ನ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಟೀಮ್ ನವರು ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಅಥವಾ ಭಾನುವಾರ
ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾರ್ಕ್, ಕೌಂಟಿ ಪಾರ್ಕ್,
ನೇಚರ್ ಪ್ರಿಸರ್ವ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಕಿಂಗ್ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ವಯಸ್ಸು, ಅವರ
ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಲಭ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಮ
(moderate) ಟ್ರೈಲ್ ಗಳನ್ನೂ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ 3-5 ಮೈಲಿ
ದೂರದ ಟ್ರೈಲ್ ಇರುತ್ತೆ. 2-3 ಗಂಟೆಗಳ ಒಳಗೆ ಟ್ರೈಕ್ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ
ವಾರಾಂತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಅಡಚಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೇ 15 ರಂದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಚಾರಣವನ್ನು ಹ್ಯಾಕಲ್ಬಾರ್ನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾರ್ಕ್
ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಸುಂದರವಾದ ಜಾಗ, ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಟ್ರೈಲ್ ಇತ್ತು.
ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ಮಂಜುಳ ನಾದವ ಕೇಳಿಸೊಂಡು ನಡದದ್ದು ಆಯಾಸ
ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತೋದು, ಇಳಿಯೋದು, ನದಿಯ ಪಕ್ಕ ನಡೆಯೋದು,
ಫೋಟೋ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸೋದು ಸಮಯ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ಲ.

ಹೈಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅದೃಷ್ಟ ಇದ್ದರೆ ಏನಾದರು ತಿಂಡಿ-ತಿನಿಸು

ಸಿಗಬಹುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಕೆಲ ಸದಸ್ಯರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣು, ಕಾಫಿ/ಟೀ, ಬಿಸ್ಕೆಟ್, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಕೇಸರಿಬಾತ್, ಗೊಜ್ಜವಲಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಟ್ರೆಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಿಂಡಿ-ತಿನಿಸು ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಚಾರಣದ ಚಿತ್ರಗಳು

ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನಾವು ಆಗಲೇ ಈ ಕೆಳಕಂಡ 5 ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಮೇ 15 - ಹ್ಯಾಕಲ್ಬರ್ನ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾರ್ಕ್

ಮೇ 21 - ಸವಲ್ಬ್ಯಾಂಡ್ ಮೌಂಟನ್ ಪ್ರಿನ್ಸರ್ವ್

ಮೇ 29 - ಡೇವಿಡ್ಸ್ ಮಿಲ್ ಪಾಂಡ್ ಪಾರ್ಕ್

ಜೂನ್ 4 - ಡಿ & ಆರ್ ಕೆನಾಲ್

ಜೂನ್ 11 - ಚೀಸ್ಕ್ವೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾರ್ಕ್

ಮುಂದಿನ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ಹಲವಾರು ಪಾರ್ಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೆಕ್ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ. ಬನ್ನಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸೋಣ. ಬರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೆ ತನ್ನಿ.

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ವಾಲಿ ಮತ್ತು ರಾವಣ" ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ವಿಶ್ವ ತಾಯಂದಿರ ದಿನ

ಸಂಧ್ಯಾ ಮಲ್ಲಿಕ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಮನೆಯ ಒಳಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಸಂಸಾರದ ದೀವಿಗೆಯಾದ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ, ವಿಶ್ವ ತಾಯಂದಿರ ದಿನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತ್ವಚೆಯ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆನ್ ಲೈನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ವೆಂಕಟ ಕ್ರಿಶ್ಚನ್ ರವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಮದ ಆರೈಕೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಶ್ರೀದೇವಿಯವರು certified skin care make up consultant ಮತ್ತು ಬೃಂದಾವನದ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಕೂಡ ಹೌದು.

ಶ್ರೀದೇವಿಯವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ರಾಫಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಬೃಂದಾವನ ಬೆಡಗಿ ಸೌಮ್ಯ ನೆಲ್ಸನ್ ಅವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಧಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬಹಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ದೀಪ್ತಿ ಗಾಡ್ ರವರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು ಸೌಮ್ಯಶೇಖರ್ ಅವರು ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿದರು.

ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಇಂದಿನ ದಿನದ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಚರ್ಮದ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಸುಂದರವಾದ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮನೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸದಾ ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೆಲವು ಸುಂದರ ಕ್ಷಣಗಳ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು, ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!

ನಿರೂಪಕಿ, ದೀಪ್ತಿ ಗಾಡ್

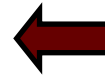
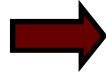
ಬೃಂದಾವನ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ಬೆಸ ಮತ್ತು ಭೂತ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ಮಾತೆಯರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ವೆಂಕಟ ಕ್ರಿಶ್ಣನ್

ರಾಫೆಲ್ ವಿಜೇಶ್ , ಸೌಮ್ಯ ನಲ್ಲನ್

ಹೈಕಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಪುರಾತನ ಉಕ್ಕು ಕಾರ್ಖಾನೆ

ಡಾ. ಮಾರುತಿ ರಾಮ್. ಆರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಅಮೇರಿಕಾದ ಪಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್ ತಲುಪಿದ್ದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೭ ೨೦೨೨ ರಂದು . ಬಂದ ದಿನವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು ಹಿಮಪಾತ. ಕೊರೆಯುವ ಭಳಿಗೆ ಮುದುಡಿಹೋಗುವ ಅನುಭವ. ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ೩೪ ಡಿಗ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರೀ ೪ ಡಿಗ್ರಿ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಹನಿ ತಪ ತಪ ಅಂತ ಮೈಮೇಲೆ ಹಿಮಬಿಂದುಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದು ನೆನಪು. ಅದು ನನಗೆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಪರಿಕ್ರಮ ಮಾಡುವಾಗ ಆದದ್ದು . ಇದು ಬೇರೆಯೇ ಅನುಭವ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ , ಮಳೆ ಹನಿಗಳಂತೆ ಹಿಮಬಿಂದುಗಳು ಅವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೊವಿನ ದಳಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ . ಹಿಂಜಿದ ಹತ್ತಿಯ ತುಣುಕುಗಳು ಹಾರುತ್ತಿವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು .ನನಗಂತೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಭಾವನೆ. .

ನನ್ನ ಮಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅವಕಾಶ . ಅವಳು ತನ್ನ ಹಲವಾರು ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು ಕೆಲವರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರು ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬರು ಕನ್ನಡದವರಿದ್ದರು. ಅಬ್ಬಾ, ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ,ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡವೇ , ಆರಂಕುಶವಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನಪುದನ್ನ ಮನಕೆ ಬನವಾಸಿದೇಶಮಂ . ಅಲ್ಲವೇ?

ಇಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಾರಾಂತ್ಯ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ವರವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಬಿಸಿಲಿದ್ದಾರೆ ಸಾಕು , ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.ಅಂತೆಯೇ ವಾರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೈಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು.

ಪಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್ ನಿಂದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಸಿಗುವ ಜಾಗವೇ "ಕೂಪರ್ಸ್ ರಾಕ್ ಲೈನ್ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯಾನವನ . ಈ ಜಾಗ ಪಶ್ಚಿಮ ವರ್ಜೀನಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕ್ರಮಿಸುವ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೈಕಿಂಗ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಟ್ರೆಕಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚಾರಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ . ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಜನರ ಜೊತೆ ಒಂದು ನಾಯಿ ಸಹ ಇತ್ತು . ಅದರ ಹೆಸರು "ಸಿಂಬ" ಎಂದು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಅದರ ಅಂತರಾರ್ಥ

ಹೇಳಿದೆ . ಈ ಹೆಸರು "ಸಿಂಹ "ಶಬ್ದದ ತದ್ಭವ ಎಂದು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಅದು ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಮೊಬೈಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷೆ ನಮಗೆ ದಾರಿ ತೋರಬೇಕು . ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಗಲ್ ಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಗುರುವು ಉಂಟೆ? ನಾವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಏಳೂವರೆ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ದಾರಿ.

ನಮ್ಮ ಹೈಕಿಂಗ್ ಮಾರ್ಗ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಗಮವಾದರೂ ಮನೋಹರವಾದದ್ದು.ಮಾರ್ಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು .ನಾವು ನಡೆಯುವಾಗ ತರಗಲೆಗಳ ಸದ್ದು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿ

ಹಿಡಿದಂತಿತ್ತು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಏರಿಳಿತಗಳು ಕಿರಿದಾದ ಕಾಲುದಾರಿ ಹೀಗೆ ಸಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಚಾರಣ . ಅದು ಅರಣ್ಯ ವಾದದ್ದರಿಂದ ಗಗನಚುಂಬಿ ಮರಗಳು , ಭಳಿಗಾಲದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲೆಗಳಲ್ಲ ಉದುರಿ ಹೊಸ ಎಳೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಸಮಯ . ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು ಕಲ್ಲುಮಿಶ್ರಿತವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸರೋವರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆವು .ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಈಜುಪ್ರಿಯರು

ಗತವೈಭವವನ್ನು ನೆನಪು ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಒಳಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಂತೂ ಆಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಸಾಗಿತು . ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ಜುಳು ಜುಳು ಸಂಗೀತ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿ ಪಿಲಿ ನಿನಾದ ,ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಣ್ಣದ ಮೊಲಗಳು , ಕೆಲವು ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳು ಹೀಗೆ ಮನ ಪುಳಕಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ .ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಂತೂ ಮರಗಳ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಬಿಸಿಲು ನೆರಳಾಗಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಾಲು ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು , ಶೀತಲ ನೀರು ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸುವುದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಕಾದಿತ್ತು . ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು . ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವೇನೋ ಎಂದೆನಿಸಿತ್ತು , ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಮತಟ್ಟಾದ ಜಾಗ . ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತೆವು , ಹಾಡಿದೆವು , ನಕ್ಕು ನಲಿದೆವು ಮಕ್ಕಳಾದೆವು ಹಾಗೆ ಫೋಟೋ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿದೆವು. ಈ ಬಂಡೆ ಶಾಟ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೈ ಒಡ್ಡಿ ಮಲಗಿ ,ಛಳಿಗೆ ಮುದುರಿ , ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬೆಂದು , ಮಳೆಗೆ ನೆಂದು ಎನಿತು ಘನವಾಯಿತೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಈ ಬಂಡೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ನಮಗೂ ಈಜುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಳ ಉಡುಪು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಆ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ . ಈಜು ಬರುವವರು ಒಳ್ಳೆ ನೀರು ಕಂಡರೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಂತೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಪುರಾತನವಾದ ಶಿಥಿಲವಾದ ಉಕ್ಕು ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು .ಅದರ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಗತವೈಭವ ತೋರುವ ಫಲಕವಿತ್ತು .ಇದರ ಹೆಸರು ಹೆನ್ರಿ ಕ್ಲೇ ಐರನ್ ಫರ್ನೇಸ್ ಎಂದು ಇದು ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ೩೬೫ ದಿನಗಳು ಹಾಗೂ ದಿನದ ೨೪ ತಾಸುಗಳು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದದು ತಿಳಿಯಿತು .ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ?ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದು ಒಂದು ಜೀರ್ಣವಾದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಂತಹ ಕಟ್ಟಡ ಮಾತ್ರ . ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು . ಈ ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ

ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಚಾರಣ ಒಂದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಅನುಭವದ ಯಾನ. ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರೊಡನೆ ಕಳೆದ ಮರೆಯಲಾಗದ ಸುಂದರ ವಾರಾಂತ್ಯ ಯಾನ .ನಿಸರ್ಗದೊಡನೆ ಸಂವಹನೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಜೀವನದ ಕಟು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಮೃತಿ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಾಯಿತು , ಮನೆಗೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿ ಉಟದ ನಂತರ ಮಲಗಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಎದ್ದಾಗ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು .

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಭೂಮಿಗೀತ ಕವನ

ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಗನವಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪದ್ಯ

'ಭೂಮಿಗೀತ' ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮಧುರ ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ನಿಜ. ಅಡಿಗರು ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಡಿಪ್ಸಿನ ಗೂಢ ಪಾಪಲೇಪಿತ ನಾನು; ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನೇರಿದನು; ಉತ್ತ, ಸಿಗಿದೆ,ಬಿತ್ತಿದನು, ಬೆಳೆದ ಆಟಂಬಾಂಬು ಕಾಳುಗಳ; ಎಂದು ಹೀಗೆ ತಾಯಿಯ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಲೇಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ತಾಯಿಗೋ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಕಂಪ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳದೇಹವೇ ನಿತ್ಯಹರಿಗೆಮನೆ. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ "ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಿಗೆಮನೆ;ಬೇನೆ,ಸಂಕಟ,ನಗೆ; ಕೊಂಡು ಚಿಗುರಿದ ಚೆಲುವು,ಚೀರು,ಕೇಕೆ." ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಮಧ್ಯಾಹ್ನದುರಿಬಿಸಿಲು ಹೆತ್ತ ಹಣಬಣಬೆಗೊ ಪಾಚಿಗಟ್ಟಿದ ಜಿಗಣೆ ಜೀವ ಹಲವು." ಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಆಳ ಸಮುದ್ರದ ಸಂದಿಗೊಂದಿಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಬಂಡೆಗಳ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ,ಮರಳುಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳು ಅವಳ ಸಹಜ ಸಂತಾನ.ಇವಳಿಗೆ "ಮಯ್ಯೆಲ್ಲ ಹರಿಗೆಮನೆಮನಣ-ಸ್ವರತಿ ಸಂಪ್ರೀತೆ; ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ, ಆನೆ, ಹಸು, ಕೋಡಗ, ಕತ್ತೆ; ಮಾವು, ನೇರಳೆ, ಹಲಸು, ಜಾಲಿ, ಜಾಜಿ-ಇವು ಇವಳ ಸಹಜ ಸಂತಾನ." ಇವಳ ದೇಹವೇ ಹರಿಗೆ ಮನೆಯೂ ಹೌದು,ಸ್ಮಶಾನವೂ ಹೌದು.ಗಮನಿಸಿ"ಹರಿಗೆ ಮನೆಮನಣ" ಎನ್ನುವ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ.

ಮುಂದೆ ಅವಳ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಹಜ ಸಂತಾನಗಳು ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳು ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಗವಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ "ಬಿದಿರು ಮೇಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಾಗುವ ವೇಳೆ-ಹೊರಬರಳು; ಅವಳಿಗಿನ್ನೊಂದು ಹರಿಗೆ" ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾಯಲೇಬೇಕಲ್ಲ. ನಿಜ ಹುಟ್ಟಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸಾವು ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು.ಈ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು ಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಅವಳಿಗಳು.ಅಂತೆಯೇ ಅಡಿಗರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ "ನರ್ಸುಗಳು ಡಾಕ್ಟರರು ಹರಿಗೆಮನೆಯೊಳ ಹೊರಗೆ,ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸದಾ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ; ತೊಟ್ಟಿಲಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬು ತುಂಬಾ ಅಗ್ಗ; ಜಾತಕರ್ಮದಿ ನಿರತ ಈ ಪುರೋಹಿತ ಭಟ್ಟ ಅಪರಪ್ರಯೋಗದಲಿ ಪಾರಂಗತ." ಹರಿಗೆಮನೆ,ಡಾಕ್ಟರು ಮತ್ತು ನರ್ಸುಗಳು ಜನನಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ;ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸದಾ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸಾವಿಗೆ ಸಂಕೇತ.ಮತ್ತೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಜನನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ;ಬೊಂಬು ಕೊನೆಗೆ ಹೊತ್ತು ಒಯ್ಯಲು ಬೇಕು.ಜನನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸುವ ಪುರೋಹಿತ ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸುವ ಅಪರಕರ್ಮಗಳಿಗು ಒದಗುತ್ತಾನೆ.ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಜೊತೆ

ಜೊತೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಡಿಗರು ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭೂಮಿಗೀತೆಯ ನಾಯಕ, ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಎಳೆಹರೆಯದಲ್ಲಿ ನೆಲತಾಯಿಯ ಮಾಯಕದ ಅರಗಿನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರಗಿನ,ಹೊರಗಿನ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುತೂಹಲದ ಮಗು ಮಾದರಿಯ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕಣ್ಣಿನ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತ ಭ್ರಮಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. 'ಆಹ,ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ದಾಹ: ಕದಕದಕೆ ಕಿಟಕಿ ಕಿಟಕಿಗೆ ಕಣ್ಣುಮನೆ ಕಣ್ಣು, ಉರಲ್ಲ ಕಣ್ಣು, ಕಾಡೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು: ತಿರುಗಿತ್ತು ಮಗುಮಾದರಿಯ ಕ್ಯಾಮೆರಾಕಣ್ಣು;ರೀಲು ರೀಲನು ಜಡಿದು ಗಿಡಿದ ಕತ್ತಲೆ ಕೊಟಡಿ ಮೇಲೆ ಮಸ್ಲಿನ್ ಪರದೆ ಹಾಸುತ್ತಿತ್ತು" ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಗರಿಗಳು, ಅಡಿಕೆಗೊನೆ, ಕಬ್ಬಿನಾಲೆ, ಭತ್ತ, ಗೋದುವೆ, ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಗಂಟೆ ಗೋರಟೆ, ಜಾಜಿ, ಮಂದಾರ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಹಕ್ಕಿಗೊರಳಿದುಗುವ, ತುಂಬಿ ಮರ್ಮರಮೊರವ ನಾದ ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಮಂತ್ರದಂಡ ಮುಟ್ಟಿ ತಿಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನಲಿ ನೆಲವೆಲ್ಲ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆದ ಮೊಳಕೆ, ಕೊನರು, ಸಸಿ, ಗಿಡ, ಹುಲ್ಲು, ಜೊತೆಗೆ ಗುಡುಗು, ಬಿರುಗಾಳಿ, ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಕಡಲತೆರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬದುಕಿನ ವಿಸ್ಮಯಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲು ರಂಜಕತೆ.

ಹೀಗೆ 'ಮರಿ ಕುದುರೆಕೆನೆದು ಕುಣಿದಿತ್ತು,ಸುತ್ತಲು ಹುಲ್ಲು,ಹುರುಳಿ;ಬಂಗಾರದ

ಕಡಿವಾಣ,ರನ್ನ ಲಗಾಮು," ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ? "ನಡ ಮರಿವತನಕ ನಡೆದ ಧ್ವ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ--" ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕೋತಿಯ ಕುಣಿತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ನಡೆ ಮುರಿಯುವವರೆಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವುಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೆ ನೆಲತಾಯಿಯ ಮಾಯಕದ ಅರಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರು. ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸು ಭಾರ

ಗಾಂಧಿಯ ಸುತ್ತ

ವಾಗುತ್ತ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ರೀಲುಗಳ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕನಸುಗಳು ಕಳೆದು ಬದುಕಿನ ದ್ವಂದ್ವಗಳು, ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ಹಿಂಸೆ, ಹಾಗು ಸಾವಿನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ವಾಸ್ತವತೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ 'ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಪಾದವೇ ಗತಿ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಬಲವಾಗುತ್ತವೆ. "ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ, ಹರಿಕಥೆ-ಪೂಜೆ, ಎಣ್ಣೆ ತೀರುತ್ತಿರೆ ಒಡಕು ಹಣತೆಯ ಮುಂದೆ ಬತ್ತಿ ಹೊಸತೆ".

ಬದುಕಿನ ಎಣ್ಣೆ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬತ್ತಿ ಹೊಸೆದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹವೆಂಬ ಹಣತೆ ಆಗಲೆ ಒಡಕು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ನೆಲತಾಯಿ ಮಲತಾಯಿ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ತಾಯಿ? ಹುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಿ ಕರ್ಣನನ್ನು, ನಿನ್ನ ಹಣೆಬರೆಹ ನಿನಗೆ ಎಂದು. ಕೊನೆಯವರೆಗು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲು ಕೇಳಿದ್ದೇನು. ಆದ್ದರಿಂದ "ಸಾಯಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬರಳು ಕುಂತಿ". ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಸತ್ಯ ಹೊಳೆದಾಗ, ಅರ್ಥ ಹುಡುಕುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬತ್ತಲಾಗುವ, ಬತ್ತಲಾಗಿ ಬಯಲಾಗುವ ಚಿಂತನೆ. "ತೆಗೆದುಕೋ ನೀ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುವಿಲಾಸ; ಈ ಕೋಟು, ಈ ಶರಣು, ಈ ಶರಾಯಿ; ಈ ಭಗ್ನ ಜೋಪಡಿಯು ನಿನ್ನದೆ; ತೆಗೆದುಕೋ; ಬತ್ತಲಾಗದೆ ಬಯಲುಸಿಕ್ಕದಿಲ್ಲ". ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ "ಮೂಲದ ಕಛೇರಿಯ ವಿಳಾಸ" ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮೂಲದ ಕಛೇರಿ ಅಂದರೆ ನಾವು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣೀಭೂತವಾದ ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. 'ತಾರೆ ನೀಹಾರಿಕೆಗಳಾಚೆ' ಇರಬಹುದಾದ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸ್ವಿಚ್ಚೆಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ "ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಬೀದಿಯಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗೋಡೆ ತಡಕುತ ಇನ್ನು ತೆವಳಬೇಕು". ಈ ದಾರಿ ಹುಡುಕುವವ ಹೆಳವ. ಅವನಿಗೆ ದಾರಿತೋರಿಸುವನು ಕುರುಡ. ಹೀಗೆ "ಹೆಳವನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕುರುಡ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ; ದಾರಿ ಸಾಗುವುದೆಂತೋ ನೋಡಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಡಿಗರು

ಕವನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಈ ಕವನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಲವು ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭೂತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಂತಾನದ ನಡುವಿನ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ನಂಟನ್ನು, ಮನುಷ್ಯನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ ಪರವನ್ನು ಹುಡುಕುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿರರ್ಥಕತೆ- ಹೀಗೆ ಹಲವು ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಚಿಂತನೆಗೇಡುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗರ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಕವನಗಳ ಹಾಗೆ ಈ ಕವನದ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೊಳೆಯದ ಹಲವು ಸ್ತರಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖಗಳಿರಬಹುದು. ಈ ಲೇಖನ ಓದಿದ ನಂತರ ಆ ಮುಖಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಆಸಕ್ತಿ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾರ್ಥಕ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ
ಗಾಂಧಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಅಜರಾಮರನೇ
ಉಳಿದಿದೆ ಇಂದಿಗೂ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಭಾವಚಿತ್ರ
ಮಸಿ ಕಲೆತರೂ, ಸಹಿಗಳಿಂದ ಅಸ ಹ್ಯವಾದರೂ
ಮುದುಡಿ ಮುರುಟಿಯಾದರೂ

ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ
ಇಂದು ಅಳಿದಿರುವುದು ಆ ಗಾಂಧಿತ್ವ
ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಗೋರಿಯಾಗಿ
ಪಾಮಾಜಿಯ ಬಣ್ಣ ಹೊತ್ತಿವೆ.
ಜೇಡನ ಅಲೆಗಳ ಆಗಾರವಾಗಿದೆ.
ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆಡೆ ಸತ್ಯ ಇಣುಕುತ್ತಿದೆ
ಅದರೆ ಕಾಣಿಸಲೊಲ್ಲದು

ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ
ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ನಕಲಿ ಗಾಂಧಿಗಳಿಗೆ ಇಂದು
ತಕಲಿಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾದಂತೆ ಸ್ಪುಟ
ಗಾಂಧಿಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದೆ ಈಗ
ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ.
ಅವನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ
ಇಂದು ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ
ಇನ್ನಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು ಧರೆಯಲ್ಲಿ
ಇಂತಹವನೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಳಿದ್ದ
ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಂಬಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ

ಗಾಂಧಿ ಅಂದು ಸತ್ತಿಲ್ಲ
ದಿನೇ ದಿನೇ ಅವನ ಮೃತ್ಯು ಮಾತ್ರ

-ಎಂ. ಶಾಂತಾರಾಂ ರಾವ್

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ನಿದ್ರಾ ಸುಂದರಿ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಪರಿಸರದ ಉಳಿವು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ?

ಆರ್.ಶ್ರೀಧರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪರಿಸರ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಸ್ಥಳ. ಜೀವಿಗಳು ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಭೂಮಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ತಾಯಿ, ಇದರ ಒಡಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಾಗಿ ಜೀವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿಯಬೇಕು. “ಜೀವಿಗೆ ಪರಿಸರ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಜೀವಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ”, ಭೂಮಿಯ ವಿಕಾಸದಿಂದಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಜೀವಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕಾದವರು ನಾವು ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಜೀವಿಗಳು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿವೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜೀವಿಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳಿ ಇಂದು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಅಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯನ ಸರತಿ.

5-6ಕೋಟಿ ವರ್ಷದಿಂದಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಕೆಲವೇ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಕಾಸವಾಗಿ ಇಂದು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಿರುವುದು ನಂಬಲಾಗದ ವಿಚಾರವಾದರೂ ಕಟು ಸತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಕೆಲವು ಸರಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಲ್ಲಿ ನೀರು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರು ಸೇದಿ ತಂದು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೆವು ಈಗ ಅದು ಮಾಯವಾಗಿ ಕೊಳವೆ

ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು ತುಂಬಿದ, ನಿರ್ಮಲ ಗಂಗೆಯಂತಹ ಪರಿಶುದ್ಧ ನೀರು, ಗಾಳಿ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಇಂದು ಏನಾಗಿದೆ, ಏಕೆ ಇದು ಅಳಿಯುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ? ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೆ

ಬಾವಿಗಳು. ಆಗ ಬರಿ 10-50 ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ನೀರು ಇಂದು 800-1000 ಅಡಿ ಕೊರೆದರೂ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರ ಎಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಕಲುಷಿತ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು, ಬೇಡವಾದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆ ಬೆಳೆಸಿದ ನಾಟಿ ತಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಬೆಳೆದವು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಸುಧಾರಿತ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರ ಎಷ್ಟು ಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕವೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಕಳೆದ 4 ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಂದು ಎಲ್ಲೋ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಲ್ಲಲೇ ಬೇಕು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಮಾನವನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಇದು ಮಾನವನ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಕು, ಮೆಲುಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಣ್ಣ ಭಾವನೆಯಾದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು, ಇಂದು ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ನಾನೇ ಎಲ್ಲಾ, ನಾನಿಲ್ಲದೆ ಏನಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯೇ ಪರಮ ಸಾಧನೆ ಎನ್ನುವ ಇಂತಹವರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು, ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವುದು ದುಃಖಕರ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ, ಸಸ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡಿ, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮಲಿನ ಮಾಡಿ, ಶುದ್ಧ ನೀರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ತಂದಿರುವುದು ಅವಮಾನಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಮಾನವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಸಮಯ ನೀಡುವ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಯಂತ್ರಗಳಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ನಾಶ ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಯಾರಿಂದ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮೂಡಿರುವುದು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸಂಗತಿ.

ಮಾನವನ ವಿರಾಸ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಬುದು ಸಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ, ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ರಾಜ್ಯ, ದೇಶದವರು ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯಬೇಕು ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ತೆರಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದು ತುಂಬ ಕಳವಳಕಾರಿಯಾದ ವಿಚಾರ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವ 2 ಮಹಾ ಸಮರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜಪಾನ್ ನಾಗಾಸಾಕಿ, ಹಿರೋಶಿಮದ ಪಾಡು ಕೇಳಿದರೆ ಅಬ್ಬ ಮೈ ಜುಮ್ಮ್ ಎನಿಸುತ್ತದೆ! ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಣುಬಾಂಬಿನಿಂದಾದ ನಷ್ಟ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ತುಂಬಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂತಹುದೇ ಒಂದು ಯುದ್ಧವಾದರೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಯುದ್ಧ ಅದ್ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅರಣ್ಯನಾಶ, ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಾಲಿನ್ಯ ಇನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಅತಿಯಾದ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ಎಷ್ಟೋ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಸ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಪತ್ತು, ಶುದ್ಧ ನೀರು, ಗಾಳಿ ಮಣ್ಣು ಎಲ್ಲವೂ ಅಳಿಯುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಅತಿಯಾದ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಡಳಿತ, ಕಳಪೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಯಾರೇ ಕೆಡುಕು ಮಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಳಲುವುದು ನಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು.

ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಬುಧನ ಅಂಗಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮನೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಭೂತಾಯಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು? ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ ಅದರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಮಿತ ಬಳಕೆ ಸರ್ವರೂ ಸಮಾನರು ಎಂಬುವ ತತ್ವ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಒಂದು ವೈರಸ್ ಈಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದರೆ ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲು ಹೋದರೆ ಅದೂ ಸಹ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ದುರ್ಬಳಕೆ. ಅಲ್ಲೂ ಕಡೆಗೆ ಸಿಗುವ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ಅತಿಯಾದ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಲೋಭ, ದುರಾಸೆ ಇದೊಂದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ವೈರಸ್‌ಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ.

ಯಾವ ಪರಿಸರ ಮಾನವನಿಂದಾಗಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಗರಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಅರಳಿತ್ತೋ, ಇಂದು ಅದೇ ಮಾನವನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಅತಿಯಾದ ಪರಿಸರದ ಏರಿಳಿತಗಳು. ಒಂದು ಗಾದೆಯಂತೆ "ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹರಾಯ" ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಏನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಸರ ನಮಗೆ ತಿರುಗಿ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದಷ್ಟು ಪರಿಸರ ವಾದಿಗಳು ಪರಿಸರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದು

ಕೂಗುವುದು ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಆಥವಾ ಅವರನ್ನೇ ಮಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಲೂ ಪರಿಸರದ ಉಳಿವು ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಪಡೆದ ನಾವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಗುರುತರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದುಕರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಸರದ ಅಧ್ಯಯನ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದು ಎಷ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಜೂನ್ 5ರ ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆ ಕೇವಲ ಕಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ, ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ವಿಶ್ವ ಪರಿಸರ ದಿನವೇ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಬರೀ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ. ಶಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೈನಂದಿನ ಪಾಠದ ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಸರದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಪಾಠಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರೀ ಪಾಠದಲ್ಲೆ ತರಗತಿಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೆ ಕಳೆದರೆ ಕಷ್ಟ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗು 4-5 ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿತೋ ಇಂದು ಅದೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಸರದ ಉಳಿವಿನ ಕಡೆಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಾಲಿಸಬೇಕು. ಇದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈಗ ಆಗಿರುವ ಈ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮರೆಯಬಾರದು, ಆದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಲೇಬೇಕು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಪಾರ ವೈವಿದ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಸೆ ಮನೋಭಾವ, ಅಮಾನವೀಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಸರದ ಉಳಿವು ಇಂದು ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ನೀರಿಗಾಗಿ, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇನಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಜಲವಿವಾದಗಳು, ನೆಲವಿವಾದಗಳು ಕೇಳಿ ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಎಂದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆ. ಏರುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳು ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ, ನೀರು, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿ ಕೊಡಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ದುಬಾರಿಯಾಗಿ ಕಳ್ಳತನ, ಕೊಲೆ, ದರೋಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹಾಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನಗಳಿಲ್ಲ.

ಭೂಮಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ನಾವು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಭೂತಾಯಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಅವಳ ಒಡಲನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸದೆ ದೋಷಮುಕ್ತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಪರಿಸರ ದಿನಾಚರಣೆಯ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ ತಲುಪಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮಗೆ ಇದನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಇರುವುದೊಂದೇ ನೆಲ ಅದು ನಮ್ಮ ಈ ಮಾತ್ರ ಸ್ವರೂಪ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.

ಗಿಡ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಇತರರು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಪರಿಸರ ಉಳಿಸಿಹಸಿರೇ ಉಸಿರು

ಬೃಂಹ್ಮ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ "ಹಿಮಶ್ವೇತೆ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಹೂವಿನ ಕಾಡಿಗ್ಗೆ

ಕುಸುಮಾ ಶಂಕರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಳಿದ, ಸುತ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಂದಿಬಟ್ಟಲು ಹೂವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಹಿಂಭಾಗದ ಹಸಿರು ತೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೂವಿನದಳಗಳನ್ನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಂಡಿ ರಸ ತೆಗೆಯುವುದು. ಶೇಖರಿಸಿದ ಆ ರಸದೊಳಗೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ವಸ್ತ್ರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗೆ ಅದ್ದಿ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ರಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ವಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರೊಳಗೆ ಅದ್ದಿ ರಸ ಹೀರಿದ ಆ ಹತ್ತಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ಒಣಗಿಸಿದ ಆ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಪ್ಪ, ದಪ್ಪ ಬತ್ತಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಣತೆಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹರಳೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರೊಳಗೆ ರಸ ಹೀರಿದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ನಂತರ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ ತಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಣತೆಯ ದೀಪದ ಉರಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು.

ಉರಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಯೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಗಲವಾದಂತೆ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಆ ಕಪ್ಪಿನ ಪುಡಿಯನ್ನು ಉದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಬತ್ತಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಹಣತೆಗೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉರಿಸೋಕುವ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟು ಕಪ್ಪು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ನಂತರ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಆ ಕಪ್ಪಿನ ಪುಡಿಯನ್ನು ಅಗಲವಾದ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಚಮಚದಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ 3 ಅಥವಾ 4 ತೊಟ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಕೈಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಯಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು. ಕಪ್ಪು ಉಂಡೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉಂಡೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆರಡು ತೊಟ್ಟು ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀಡಿತೀಡಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು

ಎಣ್ಣೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ತೆಳುವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಪ್ಪಿನ ಪುಡಿ ಸೇರಿಸಿಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಕಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಂಡೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರ ನೀರು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ

ಹೀಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಳಸುವುದು . ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಂದ ಕೂಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂಪು ಹಾಗು ಬಹಳ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಈ ನಂದಿ ಬಟ್ಟಲುಹೂವುಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೆ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕೈ ಬೆರಳು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಹಾಳಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಉರಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೂವಿನ ರಸದಿಂದ ತೆಗೆದ ಕಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರುಷಗಳಾದರೂ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕ ಚೇತೋಹಾರಿಯೂ ಹೌದು.

ಬೃಂಹ್ಮೈ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ಇಬ್ಬರು ಗಜ ಪಂಡಿತರು" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಗುಬ್ಬಿ

ಮಧುಕರ್ ರಾವ್, ಮೈಸೂರು.

ಅನಾಮಿಕಳಿಗೆ..

ಡಾ. ಹರಿಶುಮಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಂದು ನಿನಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಕಾಳು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆಳು ಆಮ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿ,
ಮನೆಯಂಗಳದಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ,
ಬಾಲ್ಯದಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ನೆಚ್ಚಿ,
ನೀ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ,
ನಿನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಸಿಗದೆ ಹಾರುವೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ,
ನೀಬೇಕೆಂದು ನಾ ಅಳಲು ಕೊಟ್ಟೆಳು ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ,
ತಲೆಸವರಿ ಮಲಗಿಸಿ ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನ ಕಥೆಯೇ ಪಾಪಚ್ಚಿ,
ತರಂಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದೆಯಾ ಬೆಚ್ಚಿ,
ಹೆದರಬೇಡ, ಏನೂ ಆಗೋಲ್ಲ ಬಾ ಪೆಚ್ಚಿ,
ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಚೆಚ್ಚಿ ಚೆಚ್ಚಿ,
ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಾನಾಗುವೆ ಸವ್ಯಸಾಚಿ,
ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದೆ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ

ಮಾ

ಗಿದ ಹಣ್ಣಿನಂತ ಮನದವಳೆ
ಮೇಘದೂತ ನಾ ನಿನ್ನ ಬಾಳಿಗೆ ಆಗಬಹುದೆ
ಅತಿವೇಗವಿರದಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮನೌಕೆಗೆ
ಭಾಗವಾಗದಿರಲಿ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಕಲಂತ ನೋಟ

ಸ್ವರ್ಗ - ನರಕಗಳು ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರವು
ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತವರಿದಾಗ
ಹರಕೆಯೊತ್ತು ದೇವಾಲಯಕೆ ಹೋದವ ನಾನಲ್ಲ
ಹರಕೆ - ಕನವರಿಕೆಗಳು ಶುರುವಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ

ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೊಳದಲಿ ನಾ ಮಿಂದು
ಅಂತರಾಳದಲಿ ಸುಂದರಭಾವಗಳ ಬಿಂದು
ಕರ್ಪೂರದ ಬೊಂಬೆಯಾದೆ ನೀನೇಕೆ ಇಂದು
ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಹರ್ಷ ಹೊಂದಿ ನೀ ಕರಗುವೆ ಏಕೆ?

ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಕನಸುಗಳು ನಿನಗೇ
ದೂರವಾಗಿವೆ ನೀನೇ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಾಗ
ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಪ್ರತೀಕ ನಾನೆ
ನಿನ್ನ ಸನಿಹ ಇರುವಾಗ...!

ಬೃಂಹ್ಮೈ ಸರಣಿ-ಕೇಳುತ್ತಾ ಓದಿ

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ - "ರೋಹಿಣಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ" - ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಬಾಳು ಮಜಲು

ಮಧುಕರ್ ರಾವ್, ಮೈಸೂರು.

ತಾಯನ

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಭ್ರ

ಮನಿರಸನದ ಒಂಟಿ ಜೀವನ ಸಾಕೆಂದಿದೆ,
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಘಟ್ಟ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ,
ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಆಸೆ ಈಡೇರಲಿದೆ,
ಬಯಸಿದ್ದು ಸಿಗಲು ಯೋಗ ಬೇಕಿದೆ,
ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಗಣಗಳು ಕೂಡಿದಂತಿದೆ,
ಅಪೇಕ್ಷೆ ಯೋ ಉತ್ಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ,
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರೆದ ಲಗ್ನ, ಭವಿಷ್ಯ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ,
ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯದ ಮೂಹೂರ್ತದ ದಿನ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ,
ಜೀವನದ ಅನುಬಂಧ ಕನಸಿದೆ,
ಮದುವೆಯ ಸಂಭಂದದ ಮೇಳೈಸಿದೆ,
ಹಗಲಲ್ಲಿ ಅರುಂಧತಿ ನಕ್ಷತ್ರವ ತೋರಿಸಿದೆ,
ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯ ನಾಟಕವಾಡಿದೆ,
ನಾಳೆಗಳು ನನ್ನವಳ ನಗುವಲ್ಲಿದೆ,
ಆಗುಹೋಗುಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕಲ್ಲಿದೆ,
ಭವಬಂಧನದ ಬಾಳು ಬೆಸುಗೆಯಲ್ಲಿದೆ,
ಹೊಂದಿದರೆ ಸಂಸಾರ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ,
ಒಡೆದರೆ ಜೀವನದ ಕೊನೆ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ,
ಚಿಂತಕರಾದರೆ ಮೌನ ಮಾತಲ್ಲಿದೆ,
ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗುವ ಹಾಗಿದೆ.
ಜೀವನ ಮಜಲಿನ ರಂಗಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ.
ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮನೆ ಎಂದಿದೆ.

ತಾಯನದ ಹಂಬಲದಿ ಹುಟ್ಟಿತೊಂದು ಕನಸು

ಅಮ್ಮ ಎನುತಿದ್ದವಳು ಅಮ್ಮನಾದ ಸೊಗಸು

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾಹಿತಿ
ನವಮಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ ರಿಯಾಯಿತಿ

ಯಾವ ಶಬ್ದಕು ಏಳಲೊಲ್ಲವಳು
ಮಗುವ ಅಳುವಿನ ಕೂಗಿಗೆ ಓಗೊಟ್ಟಳು

ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಾಳಜಿ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಅವಳಿಗೆ
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಸುಕ್ಕು ಬಂತದು ಕೊಡುಗೆ

ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮಗುವು ಅವಳ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿತು
ಹೃದಯದಲಿ ಅಚ್ಚಾಯ್ತು ಆ ನಗುವಿನ ಗುರುತು

ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನು ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿತು ಮಗುವು
ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವುದೇನೋ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು ಅವಳ ಅಳಲು

ತೊದಲು ನುಡಿಯಲಿ ಅಮ್ಮ ಎಂದಿತು ಕೂಸು
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಕೇಳ ಬಯಸಿತದನು ಅವಳ ಮನಸು

ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯದಲೆ ಕಳೆದಳು ಹಲವು ವರ್ಷ
ಮಗುವ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯು ತಂದಿತವಳಿಗೆ ಹರ್ಷ

ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲಿ ಬೆಳೆದ ಮಗುವದು ಮಾನ್ಯ
ತಾಯನದ ಸಿಹಿ ಉಂಡ ಅವಳೇ ಧನ್ಯ

ನಾಳೆ ಎಂಬ ಮರೀಚಿಕೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ

ಎಂ. ಶಾಂತಾರಾಂ ರಾವ್

ನಾಳೆ ಎಂಬುದು ನಾ ಕಾಣೆ
ಇಂದು ಎನಗೆ ಗೋವಿಂದ
ಎಂದೇ ಅರಿತು ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿದವ ನಾನು

ನಾಳೆ ಎಂಬುದು ಶಾಶ್ವತವೇನು
ನಾಳೆ ಬಂದೊಡನೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಳೆಗೆ ದಾರಿ
ನಾಳೆಯನ್ನು ಇಂದು ಕಂಡವರಿಲ್ಲ

ಅದನ್ನು ಇಂದು ಅನುಭವಿಸಲೆಂದೇ
ಇಂದಿಗೆ ಇದೇ ಸುಖ ಎಂದರು ಓರ್ವರು
ಆದರೆ ನಾಳೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ಇಂದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಕುಳ್ಳದಿರಿ ಎನ್ನುವರು ಜಾಣರು

ನಾಳೆ ಎಂಬುದು ಖಂಡಿತ ಬಹುದು
ಅದು ಸೂರ್ಯನಿರುವವರೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಇಂದು ನಾಳೆಯಿದ್ದದ್ದು ನಾಳೆ ಇಂದಾಗುತ್ತದೆ

ಇಂದು ಎಂಬುದು ಎಂದಿಗೂ ಇಂದೇ
ನಾಳೆ ಎಂಬುದು ಎಂದಿಗೂ ನಾಳೆಯೇ
ನಾಳೆ ಏನು ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ಇಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ನಾಳೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿಯ ಪದ್ಯವೊಂದಿದೆ
ಜಿಂದಗೀ ಏಕ್ ಸಫರ್ ಹೈ ಸುಹಾನಾ
ಯಹಾ ಕಲ್ ಕ್ಯಾ ಹೋಗಾ ಕಿನ್ನೆ ಜಾನಾ

ಇಂದು ಎಂದು ಸುರು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ
ಅದು ಅಮೇರಿಕದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು
ನಾವು ನಿಧಿಗೆ ತಯಾರಾದಾಗ ಅವರು ನಿಧಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ
ಅದು ಸತ್ಯ.

ಇಂದು ಮುಗಿದಾಗ ನಾಳೆ ಸುರುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ಜೀವನ ಒಂದು ಪಯಣ ಅಷ್ಟೆ
ಆದಿ ಉಂಟು ಅಂತ್ಯ ಉಂಟು

ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಎಷ್ಟೋ ಇಂದುಗಳು ಮತ್ತೆ ನಾಳೆಗಳು
ಇಂದು ಇದ್ದೇವೆ, ನಾಳೆ ಏನೋ
ನಾಳೆ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಳೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ

ಇದಕ್ಕೆ ನಾನನ್ನುವುದು ಇಂದು ಸತ್ಯ, ನಾಳೆ ಮಿತ್ಯ
ಇಂದಿರುವುದು ನಾಳೆ ಇರಲಾರದು
ಕಳೆದದ್ದು ಮತ್ತಿಲ್ಲ, ಈಗ ಬದುಕಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ದಿಟ
ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ಇದ್ದೇನೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು

ಅದು ಹೇಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದಾಗ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ
ನೀವು ಹೋದದ್ದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ನೀವು ನಾಳೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ

ಕೊನೆಗೆ ನೀವು ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ತೆರಳುವಿರಿ(ಬೀಚಿಯವರ
ಕ್ಷಮೆಕೋರಿ)
ಅದೊಂದೇ ಸರ್ವಕಾಲೀನ ಸತ್ಯ ಎಂದು ನಡೆದವ ಜಾಣ.
ಕ್ಷಣದ ಗಣನೆಯ ಮಾಡದಿರಿ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ನಡೆ
ನಿರಂತರ.

ಎನ್ನಿಸಬಹುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ನುಡಿಯಲಾಗಿದೆ.
ಜೀವನವೂ ಹಾಗೆ. ಮತ್ತೆ ಜೀವನ, ಮತ್ತೆ ಮರಣ,
ಎಂದೂ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳದ ಜನನ, ಮರಣದ ಸರಪಳಿ,
ಎಲ್ಲಿ ಯಾರೆಂದು, ಯಾರೂ ಅರಿಯರು

ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಮಹಾನುಭಾವರು ಹೇಳಿದ್ದು
ನಾನೀಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಸಾಗುತ್ತೇನೆ.
ಏನಾದರೂ ದಯೆ ತೋರುವುದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೂ ಒಳಿತು
ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ

ಅದನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ,
ಕಾರಣ, ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲಾರೆ.

ಬೃಂದಾವನ ವನವಿಹಾರ

ಸುಖಮಯ ಸಮೀಪವಾಗಿ ನೀವೂ ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯರನ್ನೂ ಕರೆತನ್ನಿ

Saturday, July 10, 2021 11:00 am onwards

Register by July 5th

Members 12yr+ - \$10

Non members 12yr+ - \$15

Children <12 and elders - free

Children 5yr + - \$10

Register after July 5th

Members - \$15

Non Members - \$20

Donaldson Park , Grove 1
526 s 2nd Ave, Highland Park, NJ 08904

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ
501(3)(c) ಪಡೆದ ಚಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆ
Karnataka Cultural Organization (KCO) Brindavana
New Jersey, USA

www.Brindavana.org

© 2022 All right reserved. No part of this newsletter may be reproduced, photocopied, or reused without prior permission from the publisher.

ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಆಯಾ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. "ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ"ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವನ, ವಿಚಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ಖಚಿತತೆಗೆ "ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ" ಮತ್ತು ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ. ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ ಅಂತರ್ಜಾಲ/ಲೇಖಕರು

ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: vani@brindavana.org

ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮಾಹಿತಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಾರಿಟೆಬಲ್ ಸಂಘ. ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಪೋಷಿಸುವಂತೆ ಈ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿತರಾಗಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾಗುವಂತೆ ಈ ಮೂಲಕ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಾರ್ಷಿಕ, ದ್ವೈವಾರ್ಷಿಕ, ಅಜೀವ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಗಳು ಲಭ್ಯ.

www.brindavana.org ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಣಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರಹಿತ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: info@brindavana.org

ಹಲಸಿನ ತಿನಿಸು

ಉಮಾ ರಾಯಸಂ

ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಹೋಳಿಗೆ

ಕಣಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು

- ಅರ್ಧ ಬಟ್ಟಲು ಮೈದಾ
- ಅರ್ಧ ಬಟ್ಟಲು ಚಿರೋಟಿ ರವೆ
- ಕಾಲು ಟೀ ಚಮಚ ಅರಿಶಿನ ಪುಡಿ
- ಎರಡು ಟೀಬಲ್ ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆ
- ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬೆರೆಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ನೀರು

ಹೂರಣಕ್ಕೆ

- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಸೊಲೆ
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ತುರಿದ ಹಸಿ ಕೊಬ್ಬರಿ
- ಅರ್ಧ ಬಟ್ಟಲು ಬೆಲ್ಲ
- ಎರಡು ಟೀ ಚಮಚ ಒಣ ಹುರಿದ ರವೆ
- ಒಂದು ಟೀ ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ

ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

ಕಣಕ: ಮೊದಲು, ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮೈದಾ ಮತ್ತು ಚಿರೋಟಿ ರವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅರಿಶಿನ ಪುಡಿ ಸೇರಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಮೃದುವಾದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ. ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬೆರೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಿದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 2 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬದಿಗಿಡಿ.

ಹೂರಣ: ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹಲಸಿನ ತುಂಡುಗಳು, ತೆಂಗಿನ ತುರಿ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ರುಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಯವಾದ ಹೂರಣದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬಾಂಡ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ. ಅದು ದಪ್ಪವಾದ ಹದಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಮಧ್ಯಮ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ. ಹುರಿದ ರವೆ ಸೇರಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ, 3 ರಿಂದ 4 ನಿಮಿಷ ಬೇಯಿಸಿ, ಒಲೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೂರಣ ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡಿ.

2 ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ, ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆರೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಚೆಂಡಿನ ಗಾತ್ರದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಟೆ ಮಾಡಿ. ಹೂರಣ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಅಂಚುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ. ಇದನ್ನು ತುಪ್ಪ ಸವರಿದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆ ಅಥವಾ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಅಥವಾ ಹೋಳಿಗೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಹರಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅಥವಾ ಲಟ್ಟಣಿಗೆ ಇಂದ ಒತ್ತಿ. ಅದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಕಾಯಿಸಿದ ಹೆಂಚೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ. ಎರಡೂ ಬದಿ ಬೇಯಿಸಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬಟ್ಟು/ಹೋಳಿಗೆ ಬಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ತಾಜಾ ತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಿ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಸವಿದು ಆನಂದಿಸಿ.

ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಇಡ್ಲಿ / ಕಡುಬು

ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು:

- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ತಾಜಾ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ತೊಳೆ
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಬೆಲ್ಲ (ನಿಮ್ಮ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ)
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಅಕ್ಕಿ
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ತುರಿದ ಹಸಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ
- ಕಾಲು ಟೀ ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ
- ಉಪ್ಪು ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ

ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೊಳೆದು 4 ಅಥವಾ 5 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನೆನಸಿಡಿ.

ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪವಾದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ.. ರುಬ್ಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಶೇ

ನೀರು ಹಾಕಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಏಲಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ನುಣ್ಣಗೆ ರುಬ್ಬಿದ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ನುಣ್ಣಗೆ ರುಬ್ಬಿದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಹಾಗು ರುಬ್ಬಿದ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಮತ್ತು ಚಿಟಿಕೆ ಉಪ್ಪನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ. ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಇಡ್ಲಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬಾಳೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಹಾಗು ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 12 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಆವಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ. ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಅಥವಾ ಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಿ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು (ಕಡುಬು) ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ತಿಂದು ಆನಂದಿಸಿ.

ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಸಬಕ್ಕಿ ಪಾಯಸ

ಮೂಲ: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಾ ರಘು, (ಅನುವಾದ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಶಾಂತ್)

ಪದಾರ್ಥಗಳು:

- 3/4 ಕಪ್ ಸಾಗು/ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ
- 1 ಕಪ್ ಮಾವಿನ ತಿರುಳು
- 2 ಕಪ್ ಪೂರ್ಣ ಕೊಬ್ಬಿನ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಹಾಲು
- 1/2 ಕಪ್ ಸಕ್ಕರೆ
- 2 ಚಮಚ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು
- 1/2 ಟೀಸ್ಪೂನ್ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ

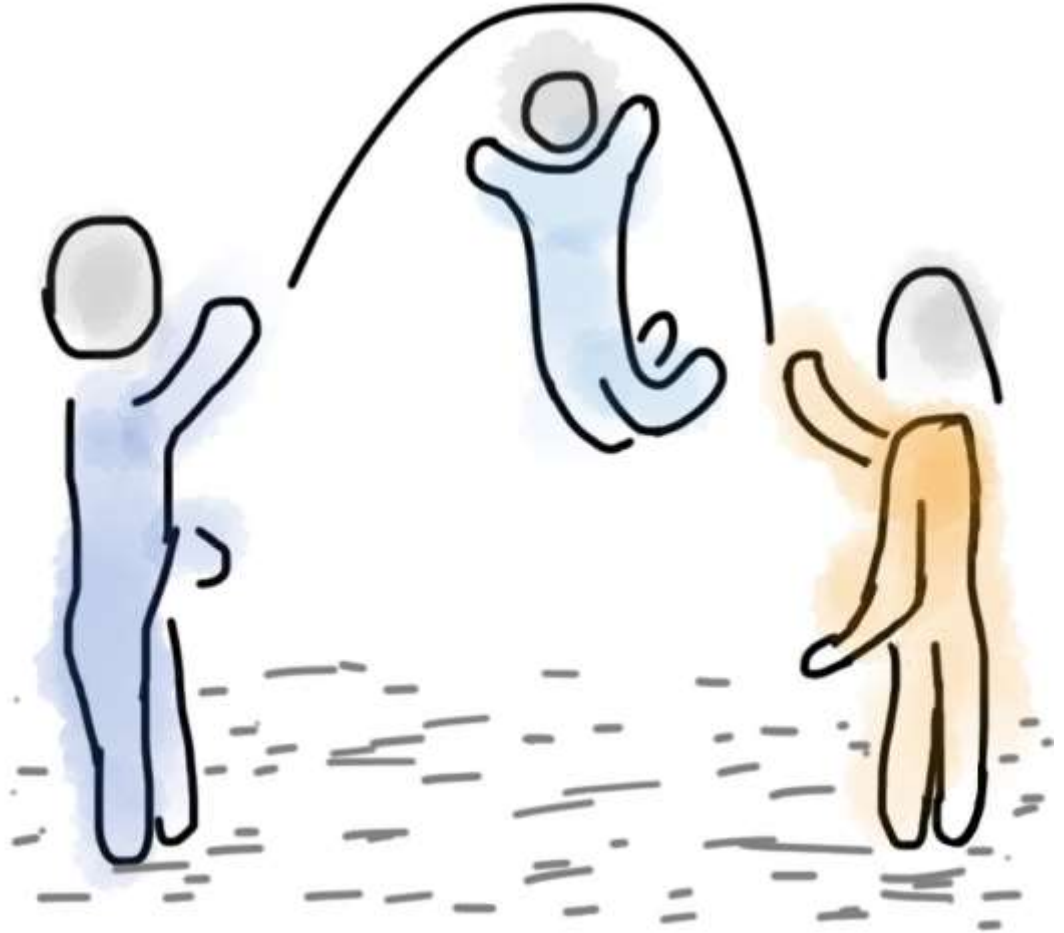

ವಿಧಾನ

1. ಸಾಗು/ಸಬ್ಬಕ್ಕಿಯನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಅಥವಾ 3-4 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನೆನೆಸಿಡಿ. ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಕುದಿಸಿ. ಸಾಗು/ಸಬ್ಬಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಸಿದು ಕುದಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ. ಸಾಗು/ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ ಅರೆಪಾರದರ್ಶಕವಾಗುವವರೆಗೆ ಕುದಿಸಿ.
2. ದಪ್ಪ ತಳದ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದು 13/4 ಕಪ್ಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಕುದಿಸಿ.
3. ಸಕ್ಕರೆ ಸೇರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ.
4. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಹಾಲನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಮಾವಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುದಿಸಿ.
5. ಸಾಗು/ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಯಿಸಿ.
6. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿಯಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ. ತಣ್ಣಗಾದ ನಂತರ ಸವಿಯಿರಿ.

ಪುಟಾಣಿ-ಪ್ರಪಂಚ

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕೈ ಬರಹ

ಸಿರಿ ನಾಗಣ್ಣನವರ

ವಿಶ್ವ ಕುಸುರ ದಿನ - ೨೦ ನಾಗಣ್ಣನವರ

ನಿಮಗಿಲ್ಲೆಂದೂ ಇಳಿದಿರುವ ಪಾಠ ಜುನ್ ೨೦ರಂದು
 ವಿಶ್ವ ಪಠಿಸರ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
 ಪಠಿಸರದ ಕಾಳಜಿ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಬನಲಿಗೆ ಪಠಿಸರದ
 ಮಕ್ಕಳ ಸಾರವ ಹಾಗೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುವ
 ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನ್ನಾಪಿಸಿತು.

ಪಠಿಸರವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಶಾಕಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಂ
 ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಪಠಿಸರದಲ್ಲಿನ ಗಾಳಿ,
 ನೀರು, ಮಣ್ಣು, ಮರಗಳು, ಕಾಡುಗಳು, ಸಾಗರಗಳು
 ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಳಿಯುವುದು ಒಹಳ
 ಮುಖ್ಯ. ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಈ ಪಠಿಸರ
 ಯುಗ ಯುಗವರೆಗೂ ಹೀಗೆಯೂ ಉಳಿಯಬೇಕಿದೆ.

ಬೇಸರವೆಂದರೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅರಣ್ಯನಾಶ,
 ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಕೃಷಿಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಮಾನವ
 ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಪಠಿಸರವು ಇಂದು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ.
 ಪಠಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ

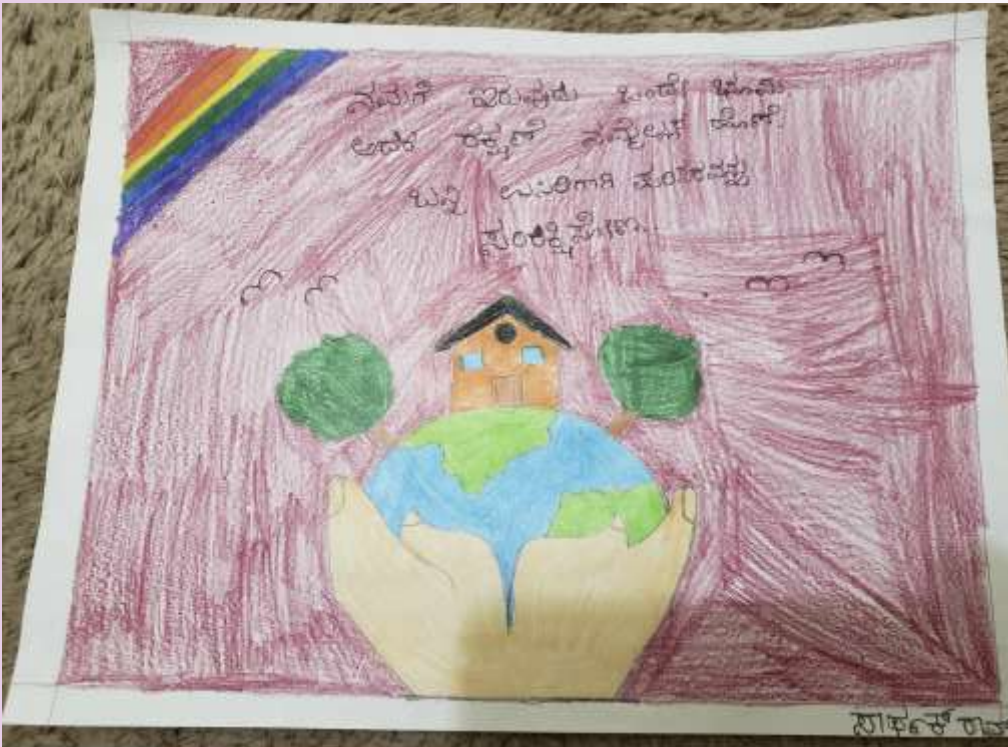
ಹಾನಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪಠಿಸರ
 ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯು
 ವಿಶ್ವ ಪಠಿಸರ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ
 ಬಂದಿತು.

- ೨೦ ನಾಗಣ್ಣನವರ

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಲೆ

ಸ್ವರೂಪ್ ರಾವ್

ಸಾಧಕ್ ರಾವ್

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಲೆ

ಪ್ರಚೀತ್

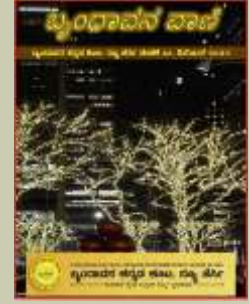
ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು

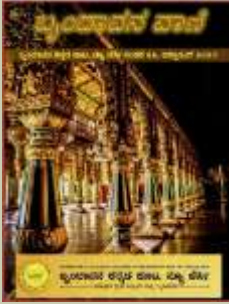
ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೦೨೨

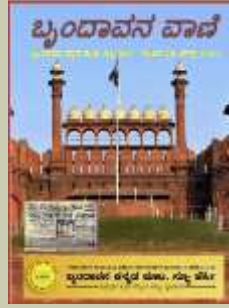
ಫೆಬ್ರವರಿ-2022

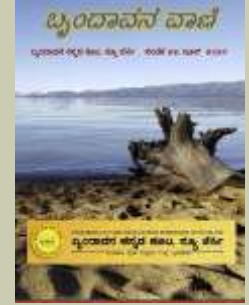
ಡಿಸೆಂಬರ್ 2021

ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2021

ಆಗಸ್ಟ್ - 2021

ಜೂನ್ - 2021

ಏಪ್ರಿಲ್ - 2021

ಫೆಬ್ರವರಿ 2021